

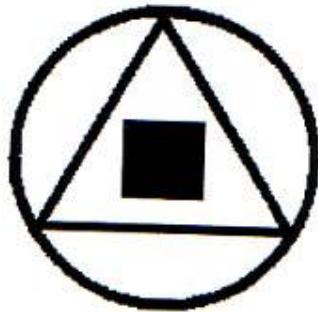
LIST UČENIKA
I PROFESORA
ŠKOLE LIKOVNIH
UMJETNOSTI U SPLITU

BROJ 18
SVIBANJ 1999.
LIST IZLAZI DVA PUTA GODIŠNJE
CIJENA 5 KUNA

ARTlist

**ČESTITAMO
DAN
DRŽAVNOSTI
REPUBLIKE
HRVATSKE**

IZDAVAČ:
Škola likovnih umjetnosti
ADRESA:

21 000 Split, Fausta Vrančića 17
TEL/FAKS:

021/365-039 i 315-499

ODBOR LISTA:

profesori Jasenka Splivalo, Mladen Bilankov
(predsjednik) i
Slavica Gudelj

UREĐNIŠTVO:

Ivana Đanić (4. r. kiparstva), Nina Podrug (1.a),
Darjan Pervar (4. r. fotografije), Maša Ivanić (2.
r. industrije), Mario Leko (3. r. industrije),
Sunčica Fradičić (3. r. slikarstva)

GLAVNA UREDNICA:

prof. Vanja Škrobica

NASLOVNICA:

prof. Vanja Rogošić Ojdanić

LEKTORICA:

prof. Marica Butina

GRAFIČKA OBRADA:

Kristina Divić (2. r. grafike) i Rafaela Dražić (3.
r. grafike) uz pomoć prof. Nikole Skokandića

Rješenjem Ministarstva prosvjete i športa br.
532-03-1/7-94-2 od 31. listopada 1994.
ARTLIST je oslobođen plaćanja poreza na
promet.

Karlo Lolić (4. r. fotografije): Kantun

Dite iz kamena

Nina Podrug, 1. a

Zemjo, tvoje dite iz stine isklesano udiše
buru i jugo. Pod ruku sa sestron kozon i
braton tovaron skače po tvojin izmučenin
kostiman. U očiman mu slika tvoji
oplakani žala, a vitar mu mrsi žutu kosu
lipote tvoje. On pliva sa valiman, u duši
mora on je doma. Sunce mu je balun, s
njin se igra pun dijegaga vesela. Ti mu ga
uvačer uzimješ, a svakoga jutra vraćaš.
Laganin maestralon jubiš ga za san.
Njegove stope su duboke brazde u tvojoj
duši iz koje niču panji živoga soka,
njegovin žilan struji more i kuca pisma
galeba. On je dite sunca i mora, iz stine
isklesano; sad stoji razapet na sve četiri
strane svita.

Krenimo drugom ulicom

Daša Vrdoljak (3. r. kiparstva) razgovarala je s Mariom Lekom (3. r. industrijskog dizajna), dobitnikom Goranove nagrade za najboljeg mladog pjesnika srednjih škola.

Napunio si 17 godina 5. travnja (to je znak vatretnog ovna punog ambicije, op. a.) Osjećaš li se još, kako bi neki rekli, kao da si se iz "jaja izlegao"?

Koji su to rekli?

Oni s farme kokoši...

Ma, daj! Svi smo mi istovremeno i djetinjasti i odrasli. Ponekad nas djeca znaju ugodno iznenaditi, a odrasli se znaju ponašati djetinjasto.

U svijet odraslih jednom ćeš morati zakoračiti... Kakve korake poduzimaš da se što bolje snadeš u njemu?

Ljudi koji se puno ne kreću obično se zateknu kako sjede na Peristilu, a ja bih radije volio sjediti kraj Fontane di Trevi u Rimu, i nakon što ubacim novčić, kupiti hamburger i otici do faksa.

Odakle uopće ljubav spram umjetnosti?
Koji čimbenici te dovedoše na prag ove škole?

Ne znam odakle ljubav spram umjetnosti. Nju posjeduje svaki čovjek u manjoj ili većoj mjeri... A što me dovelo u školu? Jer ništa drugo ne znam, a nadao sam se da neće biti matematike (na kraju Mariov odjel, industrijski dizajn, ima matematiku sve četiri godine, za razliku od drugih naših odjela gdje matematiku imaju samo dvije godine; op. a.).

Zašto zanimanje za industrijski dizajn?

Je li ovo provokativno pitanje? Nisam znao točno što ću, pa sam mislio da je "industrija" sveobuhvatna. Možda iz toga razloga radim sve i ne radim ništa. Oprema odjela mogla bi biti bolja: više prostora, više materijala i sl. Zato sve ostaje na skici, a teško se dolazi do realizacije projekta.

Koju vrstu likovnih umjetnosti najviše cijeniš, koje motive?

Volim aktove, pokrete tijela u crtežu (Degasove "Balerine") ili skulpturi (Rodin). Volim kad je stil umjetnika prepoznatljiv. Ja svoj stil još izgradujem uglavnom kroz skice.

Već dobivaš narudžbe (Mario kreira svečane haljine; op. a.)...

Ha....

Mario Leko (3. r. industrijskog dizajna) prima nagradu

Dobro, nećeš o modi. Što je s pisanjem? Dobitnik si prestižne "Goranove" nagrade za mlađe srednjoškolske pjesnike. Nadaš li tiskanoj zbirci pjesama i kakvi su dojmovi s puta u Lukovdol?

Skužio sam kako ne postoji dovoljno velika nagrada za stvaralaštvo jer je ono samo po sebi nagrada za stvaraoca. Priznajem, lijepo je znati da ljudi cijene tvoj rad. Ja se još uvijek nadam da će mi netko tiskati zbirku, iako mi je rečeno da srednjoškolcima ne izdaju zbirke. Putovanjem u Lukovdol sam se uvjeroj da među mlađima postoji puno talentiranih ljudi.

Tamo si trebao recitirati. Kako si se snašao jer znamo da pjesnici često loše govore svoje stihove?

Ne bih rekao da sam se nešto "proslavio" kad sam u Lukovdolu govorio svoje stihove. Evo, sad

igram u školskoj dramskoj družini ARTIST u predstavi "Ne preblizu" Daniele Tonković (učenica IV. r. grafike, op. a.). Predstava je bez teksta, igramo tijelom, pokretima, plesom... Krivi pokret ili onaj zakašnjeni pokret jednog glumaca je kao "igra domina" - povuče greške drugih. Sve je izmjereno u minuti, svaki se naš pokret veže uz odgovarajuću glazbu...

"Ne preblizu" će i ove godine predstavljati našu županiju na državnom natjecanju LIDRANO u Zadru. Sjetimo se, lani su naši ARTISTI bili među pet najboljih dramskih skupina u Hrvatskoj igrajući predstavu "Mašinerija" koju je napisao maturant ALEN KRIŽANOVIĆ (IV. slikarstva). Imaš li komentar?

LIDRANO je dobra stvar. To je pravo mjesto gdje se učenička kreativnost pokaže i dokaže. Oni koji nisu došli do državne razine LIDRANA, ne znaju koliko je sve to ozbiljno, koliko dobrih i zanimljivih predstava ima. No, i tu bi možda neke stvari trebalo još dotjerati.

Čini li ti se da i u LIDRANU može biti nekih "kuhinja"?

Ne znam je li to "kuhinja", ali mislim da je bilo rečeno na ovogodišnjem općinskom natjecanju da učenici iz Pete gimnazije moraju svoju predstavu gotovo u potpunosti promjeniti za županijsko natjecanje. Zašto? Zašto ih nisu odmah eliminirali ako nisu bili dobri? Mislim da prema nama ne bi imali "milosti". I što se onda dogada: na županijsko natjecanje dodu gimnazijalci, kao na "popravni", s masu izmjena, od teksta pa do scenografije. Bila je to gotovo nova predstava s masu kopiranih elemenata baš iz naše predstave. Kod nas je dodatni revolt izazvala neodlučnost žirija koju predstavu poslati u Zadar.

To te zaista revoltiralo kad si ovo sve ispričao. Ali, ostajemo i dalje u glamačkom poslu.

Ti si član dramskog studija kojeg vodi gosp. Goran Golovko u Gradskom kazalištu mladih. Što tamo igras?

Trenutno radimo na mitologijama. Ali, u tom projektu još nisam otkrio tko je tu redatelj, a tko glumac. Rad u kazalištu daje mi neke odrednice, a dobivamo ih od osobe koja ima iskustvo i znanje (obrazovanje). Ipak, u studio za mladež u GKM idem najviše radi dobre ekipe.

Razmišljaš li o pisanju vlastite predstave?

Da, želim stvarati, napisati i to pokazati. Bojam se ipak nekih "namještajki", premda prof. Vanja kaže da nije sve tako crno kako se nama čini. Svaki umjetnik (možda sam neskroman jer vidim mladog umjetnika u sebi) želi priznanje. Nama je danas važan taj papir Ministarstva prosvjete koji

dobijemo na LIDRANU jer nas tamo ocijene profesionalci: glumci i kazališni pedagozi... Još samo kad bi te Diplome i Priznanja zaista nešto značile kod upisa na akademije i fakultete.

Vremena za zabavu ipak nadeš, zar ne? Pegla li se po partijima? Koju glazbu slušaš?

Znaš i sama da imamo ipak dovoljno vremena za izlaska, ali premalo dobrih mesta. Obožavam slušati Tori Amos. Rijetko zalazim u disco - klubove. Samo za neke praznike. Ne znam bih li svoje dane obogatio čupajući travu pred školom ili dijeleći neprocijedenu kamilicu na dan proljeća kao Petar Grimani (bivši učenik naše škole, op. a.), ili bih se mogao uključiti u "Sunce" i raspravljati o vjetrenjačama kupujući cigarete i pivo iz donacije "Spasimo Zemlju". Dobro, poštujem ja taj izbor, ali moj izbor je ipak nešto drugačiji. Ako stojiš pa se pokreneš, a opet je sve isto kao da stojiš, kreni drugom ulicom!

Traganje za smislom...

Antonija Škugor, 2. r. grafike

Svijet oko nas. Život. Snovi prekratki. Kupljeni. Odbačeni. Osjećaji. Ljubav i pustolovine. Sati već zaboravljeni, prošli.

Ljubavna pisma. Papiri svezani vrpcom. Uspomene na jedan život. Ili na samo jednu večer. Ljubavi već završene. Ljubavi uništene. Velike poput kante za smeće. Odjeća s etiketom.

Umjetnici! Slava? Sreća? Žrtva? ... Kupus!!!

Usta uzmu. Život ne vrijedi. Zašto?

Nada da će odletjeti iz gnijezda ostat će i nakon mene. Osjećam vrijeme kao udare srca. Ne znam. Saznajem. Što vrijedi? Što vrijedi? Zašto postojim?

Život nema starta ni cilja. Kao da je stalno start. Što je cilj? Ono na kraju. A kažu da je kraj smrt? Zbunjena.

NUL LA DIES SINE LINEA

U OVOJ RUBRICI BAVIMO SE PODRUČJEM LIKOVNIH UMJETNOSTI, OBJAŠNJAVAMO STANOVITE POJMOVE, DAJEMO BIOGRAFIJE UMJETNIKA I SL. U OVOM BROJU LJUBO MATELJAN IZ 2. R. GRAFIKE POTRAŽIO JE ODGOVOR NA PITANJE

Što je veduta?

Riječ veduta je talijanskog podrijetla i znači pogled na grad ili dio grada, ulicu, pejsaž vezan uz arhitekturu i sl. Veduta može prikazivati dio, odnosno može biti pozadina cjelokupne kompozicije.

Nastanak veduta kao likovnog žanra vezuje se i za "obrazovna putovanja" u potrazi za rimskim starinama, javlja se već u XV. st., a poglavito se razvija u XIII. st. Razvija se ponajviše u Holandiji (XVII. st.) i Italiji (XVIII. st.). U XVIII. st. stvara se tzv. "idealna veduta" u kojoj se uz stvarne građevine uklapaju i imaginarnе te čine privid topografske točnosti, vezanosti i sklada.

Blanka Medak

Marijan Petrićević

A što je ex libris?

OTKRIVA NAM MILKA STIPIČIĆ (4. r. slikarstva) NAKON ŠTO JE POGLEDALA IZLOŽBU EX LIBRISA KOJE SU RADILI MURANTNI POD MENTORSTVOM PROF. NIKOLE SKOKANDIĆA.

Ex libris je oznaka vlasništva knjige, odnosno, pokazuje nam čijoj knjižnici knjiga pripada. Najčešće je izrađen kao naljepnica i lijepi se na unutarnju stranu prednjih korica knjige. Na toj se "naljepnici" najčešće nalazi, uz naznaku ex libris, i ime vlasnika, grb i sl. Prvi se ex librisi javljaju u Njemačkoj u XV. st., a u povijesti su ih izradivali poznati umjetnici (A. Durer). U nas se javljaju (dakako!) najprije u Dalmaciji.

Julijana Turković

Lana Vitas

**RAZMIŠLJANJA NA SATU ETIKE
STVAR ZA KOJU NIJE
VRIJEDNO UMRIJETI, NIJE
VRIJEDNO NI ŽIVJETI**

Učenički
rad iz 2. r.
kiparstva

Ivana Baletić, 1. b

Željela bih da svijet postane polje istinske ljubavi, gdje svaki otkucaj srca ima beskrajni smisao. Tada bi sve bilo jednostavno, značajno i veliko zbog topline ljubavi koja dolazi iz iskrenog srca. To bi svakoga malo koštalo, a za čovječanstvo bi mnogo značilo. Ljubav bi spojila sva živa bića i uspostavila bi se ravnoteža između biljaka, životinja i ljudi. Toplina bi učinila sretnim cijeli svijet. Svi bi radosno pjevali himnu predobrom planetu Zemlji koja nam je velikodušno pružila gostoprимstvo. U prvim redovima bili bi oni koji ne žive samo za sebe. Dobra djela izmamila bi osmijeh radosti na licima i mnogi bi pronašli sreću u davanju. Bila bi to "borba" u ime humanosti. Bio bi to glas u ime slobode života i ljubavi.

Za te ideale vrijedilo bi živjeti!

U njima bi trebalo pronaći smisao života. Zato krenimo u korak s onima koji ne trguju istinom, već joj istinski služe za dobro cijelog svijeta. Takvima neka su vrata naše duše otvorena.

S poštovanjem slijedimo dobromjerne putnike koji šire mir. Oni bude u nama nadu, zato neka naše noge uhvate ritam njihovih koraka.

U ime tog cilja radujem se životu! Veseli me pomisao na otvorenost moga srca, pa me ljute oni koji s visine promatraju svijet oko sebe. Zaboravljuju da smo svi mi zrnca životne prašine koja se mogu lako izgubiti u prostranstvu svemir.

LJUDSKA PRAVA

Povodom obilježavanja UN-ove Deklaracije o ljudskim Nina Podrug iz 1. a ovako je o tome razmišljala:

Buđenje

Dobro jutro, u mračnoj sobi, iza zavjese, proviruju prve zrake sunca i polako se razliježu po čitavoj sobi. Dobro jutro krevetu, dobro jutro polici, dobro jutro meni, dobro jutro sobi, samo je prašina u svom mračnom svijetu, ispod saga, snivila svoj dugi san.

Dobro jutro reče majka čisteći nešto kao obično, dobro jutro, otac s pivom u ruci i televizijom ispred očiju. Samo se zidovi podrugljivo smiješe, mnogo su oni dobrih jutara čuli, ali ni jedno nisu vidjeli.

Izletim iz kuće s dobrim jutrom na ustima i poklonim ga susjedi koja je prostirala odjeću. Dobro jutro svima dok sam žurno hodao prema stanicu. Škripa kočnica i veliko BUM! dok sam prelazio cestu. Vika polomljenog biciklista dok sam dolazio k svijesti i dobro jutro u mojoj glavi i na mojim usnama. I noge koje trče i vjetar koji teče uz moje lice i autobus koji bježi ispred mene. Starica je pričala dugo, o djeci, penziji i novopridošlim unucima, "davila" me, samo me dobro jutro moglo spasiti, došlo je u zadnji čas dok sam izlazio iz prekasnog autobusa.

Dobro jutro razredu, deset minuta kasnije nego obično. Ledeni pogled profesorice i oštar zvuk njenog glasa koji je pobjedivao moju tišinu i ime, samo moje ime po cijelom razredu. Pitanje, praznina u glavi u kojoj se samo dobro jutro nastanilo. Dobro jutro, dobro jutro je htjelo izaći, ali kad odjekne top i označi podne, dobro jutro je poraženo i neizgovoreno umrlo na mojim usnama.

Tad ona uđe u razred i zauzme sav prostor, više nije bilo mesta za mene, sklanjam se pod naletima njenog daha i mirisa. Najednom ugledam njene zelene oči i pomislim: ZELENO - kreni, ali kad sam došao ispred nje, pogled mi padne na usne: CRVENO - stani. Nisam više mogao izdržati prisutnost svijeta, nadem malo prostora i izletim kroz usku vrata.

Nайдем na štalu, u štali je dijete plakalo, majka je u kutu listala "Gloriju", a otac je kroz prozor gledao negdje, u daljinu. Dijete su tri kralja darivala, prvi mu da "Playboy", drugi vodku, treći bijeli prah; sad kad se bolje sjetim, takve sam darove i ja dobio. Bilo je plaka, vike i suza, dijete je zvalo upomoć, za spas, ali ga nitko, nitko nije čuo; otac je na stereu do kraja navio bas. Vani je granata parala nebo, andeli su svirali posmrtni marš, s oblaka se čulo jecanje ... ZAŠTO?

... Predomisli li se čovjek koji skače sa zgrade na pola puta? Možda; sigurno; prekasno.

Nisam kriv, nitko nije kriv, svi su krivi.

U organizaciji Europskog doma u ovoj je školskoj godini organiziran natječaj LJUDSKA PRAVA I JA (Europa u školi) povodom 50. obljetnice Vijeća Europe. Nažalost, naša se je škola kasno uključila u natječaj, ali vam zato donosimo tekst Ivane Čulić (4. r. kiparstva) u kojem će se prepoznati poneki roditelj i dijete, te zapis Sonje Gašperov (2. r. slikarstva) o problemima odrastanja i traženja svog pravog "ja":

Pravo na riječi, pravo na misli, pravo na samoga sebe

Odlazimo na Pujanke gdje ćemo pogledati jednu četveročlanu obitelj koju čine mama, tata, kćer Ana koja završava osnovnu školu i mladi sin Ivan.

Vrijeme je ručka. Ana i Ivan sjede za stolom i čekaju da im majčica donese jelo. Dobiju puni tanjur juhe. Oni se trude, ali im ne ide.

"Mama, ja ne mogu", s mukom progovori Ivan, a majka mu odgovori da onda otide obući pidžamu. Ivan se naglo baci na juhu jer se ipak bolje otici igrati poslije ručka nego ići na spavanje. Majka je očito zadovoljna, ali se s uobičajeno ozbilnjim izrazom lica obrati Ani:

"Poslije ručka ćemo ti napisati sastavak kojega imaš za domaći uradak."

Usljedila je tišina isprekidana monotonim zvečanjem žlica o tanjure.

"Ana", opet će majka, "za manje od mjesec dana su upisi u srednju školu. Iako ćes proći vrlodobrim, ja ću te upisati u gimnaziju."

"Ali, mama, ja..."

"Dosta, valjda ja znam što tebi treba u životu i kakav život trebaš voditi."

"Ali..."

"Ana, da riječ više nisam čula – ići ćes u gimnaziju."

Zatim je majka otisla u kuhinju po drugi dio ručka. Ana i Ivan sada jedu brdo kuhane govedine. Oboje otežano žvaču, a gutaju kao da je staklena. Lica su im čas crvena, pa žuta, zatim zelena, pa ponovno crvena...

"Mama, ja stvarno više ne mogu."

"Ni ja."

"Onda lijepo obucite pidžame, pa na spavanje."

"Ne, mama, evo već jedemo."

I tako je, uz tešku muku, završio još jedan ručak. Ivan se otisao igrati pošto je odjenuo ono što mu je mama izabrala, a Ana je napisala sastav kojega joj je majka na kraju izmijenila u stilu svog razmišljanja.

Sigurno se pitate gdje je tu tata? Tata je vani, popravlja automobil kojemu nije ništa.

Pouka priče:

Zašto bi itko govorio, mislio, radio onako kako mu drugi kažu? Naša draga Ana, iako uvijek uči i nikada ne grijesni, ne zna zato što ništa nije učinila bez mame, nigdje nije ni bila bez mame. Njena mama ne dopušta da joj kćer ima određenu slobodu, da ponekad i pogriješi. Svi mi više znamo od nje jer smo grijesili, ali smo iz tih pogrešaka nešto i naučili. A grijesili smo i naučili smo jer smo imali slobodu rijeći, misli i jer smo slušali sebe – imali smo pravo na samoga sebe.

Predstava

Nisam na *daskama koje život znaće*, ali ipak glumim. Kao glumac. Glumim život prekriven lažnim cvijećem.

Prijatelji me gledaju: smijem se, ali oni ne znaju da je u meni sama crna zemlja.

Visoki zidovi. Protiv njih sam! Zapriječili su moju slobodu. Doveli su me do igranja života.

Na pozornici crvenog kazališta grohotom se smijem. Želim im izvoditi komediju. Želim da me vole, poznaju.

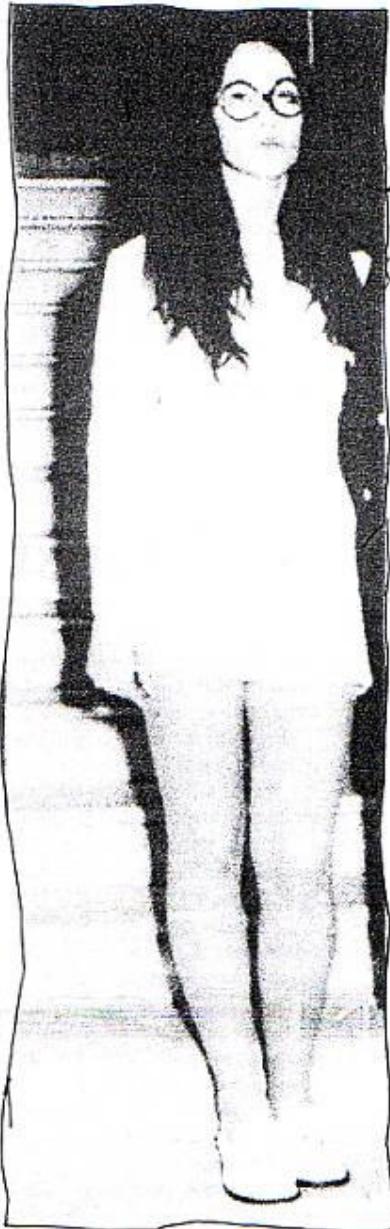
Protiv sam krakova što me stežu. Želim biti otvorenija, a ne stegnutih usta što ne daju glasa, zarobljena godinama, stoljećima u kutu iza kazališne zavjese. Moram se osoviti na noge, pokrenuti zardali stroj što me gura da šutim ili lažem. Želim poput dobrog govornika izreći sve što imam, želim pokazati svoje pravo lice, bez maske.

Ja sam protiv prepreka, ali znam da će one uvijek biti tu poput čeličnog stupa kojega vjetar ne može srušiti.

Samo sam malo biće koje ne može vladati sudbinom, koje će proživjeti svoje i postati tek zemlja, talog prošlog postojanja.

Intervju s prof. Maricom Butinom vodila učenica Ivana Đanić (4. r. kiparstva), ali tek pošto joj je bila zaključena ocjena iz hrvatskog jezika.

Rad s učenicima nije izgubljeno vrijeme

Je li i prof. Marica Butina u traganju za prošlim vremenom kad se odlučila za ovu fotografiju iz vremena kad je bila maturantica?

Odmah na početku Vas molimo da izbjegavate epske odgovore.

Dobro.

Kako se nosite s mišljenjem da ste najpopularnija profesorica u školi?

Ne vjerujem da je to istina, ha...ha... (*Ne vjerujem da ne vjeruje, op. a.*) Ne osjećam se tako... Daj, zbumila si me već na početku...

To mi je i bila namjera. Dosta ste Vi nas zbumivali lektirama, pitanjima poput onog: "Koje je cvijeće bilo na stolu kad je on ušao u sobu?" Ali, vratimo se "ozbiljnijim" pitanjima. Primjerice, iznenaduje nas stil vašeg odijevanja. Zanima nas kako je ono izgledalo u mladosti.

Valjda ti je mama pričala kako se odjevala naša generacija, generacija s kraja 60-ih. Nosile smo mini suknje. Otac mi se uvijek hvalio kako me lako oblači jer su suknje bile duge (kratke) samo 30 cm. Čak me se i ravnatelj sjeća iz tog vremena, mada se ja njega ne sjećam.

Jeste li bili pripadnici hippi pokreta?

A što je za Vas hippi pokret? Što pod tim podrazumijevate?

Pa znate one parole: *Make love no war, Peace, Freedom...*

A tako, pa naravno. Sama sam izradivila cvijeće, kitila sam kosu... Još i danas imam gotovo tridesetak lančića u ormaru.

Koliko ste danas blizu Marici iz onoga doba?

Još uvijek sam za slobodu. Međutim, u životu moraš poštovati neke regule. Dok sam bila gimnazijalka, preko tjedna sam učila, ali su zato vikendi bili "raspašoj". Ja sam u horoskopu "Jarač", pa izgleda da je to normalno. Nisam bila poput onih hippija što su po cijele dane sjedili po Peristilu i na taj način trošili vrijeme.

A sad, ponovo mali šok! Je li Brad Pitt Vaš tip muškarca?

Ha, ha... Misliš zbog one njegove slike u mom rokovniku? Ako misliš na ugodu pogleda – DA! Kao i Di Caprio. Ipak je drugačiji tip muškarca s kojim bih mogla biti u vezi. To nema veze s "karoserijom".

Jeste li prirodno crvenokosi?

Ne! Kosa mi je kestenjasto – smeđa. Na suncu

dobiva crvene nijanse. U mojoj obitelji svi rano osijede, pa su mi sijede prije desetak godina izgledale kao pramenovi. A kada je to prestalo izgledati tako, počela sam bojati kosu.

"Lemonke" su dio Vašeg imagea.

Počela sam ih nositi 70-tih. Sjećam se onih prvih. Bile su ogromne i koštane. Čini mi se da ih još negdje imam.

Vaš brat je umjetnik. Jeste li se Vi ikad okušali u umjetnosti?

Ja nisam umjetnica. Čini mi se da nemam ni talenta ni želje. Povijest likovnih umjetnosti sam voljela jer uživam gledati umjetnička djela. Također volim i film. I, naravno, književnost. Dakle, samo sam konzument umjetnosti.

Uvjerili smo se da ste super pedagog. Ipak nam se čini da u jednoj stvari pokazujete loš primjer. (Pratim joj dim cigarete, a ona se nasmije.) Jeste li čuli da pušenje šteti zdravlju?

Da, mojem, ali i tvojem! (*Uhvatile me, i ja sam pušać, op. a.*)

Nama je bilo malo dragih lektira, no koja je Vama "mrska"?

Šenoino "Zlatarevo zlato". Iako je roman "U registraturi" čitak, malo je dosadan.

Znamo da ne volite ni "Igru staklenih perli". Što volite?

Ne mogu ja to tako jednostavno odgovoriti. Ja nisam čovjek od jedne knjige...

Postaviti ću pitanje nešto drugačije. Što ste dobro pročitali u zadnje vrijeme?

Marquezovu zbirku "Dvanaest hodočasnika" u kojoj me oduševila pripovijetka "Trag tvoje krvi u snijegu".

Čuli smo da Vam je radna knjižica (kaže li se danas "djelatna knjižica") puna različitih pečata jer ste promijenili brojne škole prije nego ste zapeli za našu školu. Tko su bili ti sretnici koje ste gnjavili jezikom i lektirom?

Prvo sam radila u Bosni, kod Jajca, na planini, u selu Bešpelj. Zatim sam se dočepala Brača i Bola. A onda sam opet otišla u unutrašnjost – u Zagvozd kod Imotskog. Ali, ponovo sam se vratila na otok – ovaj put na Šoltu. E, onda je na red došao Split. I u Splitu sam promijenila nekoliko škola, od srednjih do osnovnih. Između tih selidbi bilo je uvijek i višemjesečnih pauza. Kroz čitavo to vrijeme "gutala" sam knjige, od Prousta do Faulknera.

Vidim ja da ste dobro svladali zemljopis. No, mene zanima, koje Vam je mjesto, odnosno škola najdraža? (Znam, sad će reći da joj je ova škola najdraža.)

Najdraža mi je ova škola. (*Što sam vam rekla, op. a.*) no sva su mjesta imala svoje draži. Recimo, na planini u Bešpelju živjela sam na 1000 m

Ivana Đanić (4. r. kiparstva) u kiparskoj radionici

nadmorske visine. Selo je bilo puno, za mene gradsko dijete, čudnih ljudi. Oni su mene "kužili", ja njih ništa.

Zaista niste ništa napisali?

Nikada! Nemam dara, ali imam "nos" za prepoznati nešto što su drugi dobro napisali (*primjerice otkrila je u bivšem učeniku Zeleniki mladog pjesnika i pomogla mu da objavi pjesme u "Mogućnostima", a njen nos je i namirisa dobre pjesme učenika Maria Leke koji je dobio Goranovu nagradu, op. a.*)

Znate što, mi bismo ukinuli nastavu jezika.

Oooo... Pa nekima će u budućnosti trebati. To ćete tek poslije vidjeti.

Znamo kako je skoro prijetio rat kad ste izgubili svoj sat. U međuvremenu ste dobili novi. Kako Vas služi?

Bolji je bio onaj stari. Ovaj je prenov. Trebat će godine da dobije staru patinu.

Koliko ste šokova dobili od nas slušajući naša prenemaganja, isprike, prepisivanja, sitne laži, zakašnjavanja... O tome nikad ne pričate...

Dobila sam mnogo sijedih u ove četiri godine. (*Možda zato boji kosu, op. a.*) Bojim se da je i pokoji kamen kojega sam operirala zaraden na vašim lektirama. O tome se ne govori...

Tko će koga dulje pamtit?

Ja vas. Svakim novim danom ja ću imati sve manje uzbudnja. Pred vama je život i hrpa dogadaja. U moje stare dane, prije ću se ja sjetiti vas.

Nemojte nas rasplakat. Vratimo se mi knjizi. Kažite mi, nije li bilo izgubljeno vrijeme u "Potrazi za izgubljenim vremenom"?

Ne. Meni ne. A vi preispitajte sami sebe.

PROFESORICA MARICA BUTINA NAPRAVILA JE S UČENICIMA POVODOM VALENTINOVA ZANIMLJIV PANO NA TEMU LJUBAVI. DONOSIMO NEKOLIKO HAIKUA I DVA SIMPATIČNA RAZMIŠLJANJA O OVOJ VJEĆNOJ TEMI.

VALENTINOVO

Što me to
noću budi - dok
sanjam nju !?

Andro Račić, 2. r. foto

Gledam je,
gleda me -
ostalo je tama.
Marin Marjanović, 2. r.
industrija

Oko mene - samo zid;
negdje daleko -
samo ljubav.
Milana Stojić, 2. r. slikarstvo

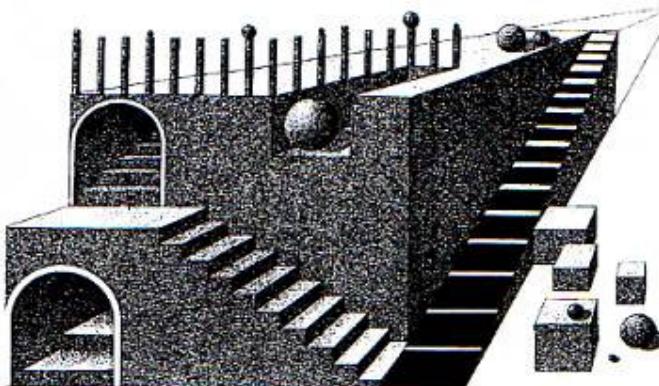
Gužva, gužva.
Hoće li me itko ikad
pronaći u njoj?
Sonja Gašperov, 2. r. slikarstva

Pijesak klizi;
dolaziš s morem -
odlazim sama.
Mila Šaškor, 2. r. industrije

Imena pusta...
U meni samo jedno
Izgubljeno luta...
Anita Dajak, 2. r. slikarstvo

Zatvorim oči.
U mraku si svjetlost
svijeće u meni
Nina Klemen, 2. r. foto

Petra
Markusović,
4. r.
industrijskog
dizajnera

Petrarkina petrarkistička ljubav

Anita Dajak, 2. r. slikarstvo

I sjedi tako Petrarca ispred crkve, mokar, kišobran mu se jadnom raspao što nije ni čudno jer je išao uštedjeti koju liru u Trst. Boji se ući u crkvu kao da će ga zvonik poklopiti. Možda bi pričao viceve o plavušama da se nije bojao udarca Laurine torbe.

I baš kad se sjetio početka novog "Tko zna kojeg po redu" soneta, zablijesne ga nešto iz suprotnog smjera: Laurine neonske grudi obasjaju samo njega. A na što sve ta ne troši struju! Nastavi ona polako lebdjeti na hidrauliku i gledati panoramu s visoka, kao s Eiffelova tornja.

A Petrarca i dalje sjedi zasljenjen rjenom plavom kosom, kao da sve to nije samo hidrogenska groznica, ne primjećujući onih jedanaestoro dječice koja su cupkalaiza nje.

I sjedi tako Petrarca ispred crkve, bojeći se pomaknuti da ga ne bi opet probola bol u ledima, ponovno smišljajući početak onoga "Tko zna kojeg po redu" soneta...

Ljubav

Toni Šljaka, 2. r. industrije

Vidio sam jutro koje se budilo u tebi. Čuo sam vatru koja je žaborila u meni.

Vidio sam samo oči tvoje kako gledaju moje. Osljepio sam od svjetla kojim si me okruživala. Oglušio sam od vatre koja je buktila u meni.

San?

Vidio sam tebe kako se skrivaš u boriku i sanjaš o kraljeviću. Vidio sam te kako plešeš na livadi i praviš vijenac od tratinčica. Gledala si oblake kako odlaze u zaborav i pričala s vjevericama. Čula si moj glas, ali me nisi vidjela.

Uzletješ polja crvenih leptira. Prozboriše glasovi šumskih vila. Otvoriše se pupolci zaspalih cvjetova. Otvorila si kamena vrata i unijela svjetlo u odaje tištine. Tamo si me ugledala, zarobila moju dušu u svjetiljku i zaključala je.

Sunce prži.
Gorim, trunem -
baš kao Zemlja.
Ivana Cukrov, 1. b

Netko kuca.
Otvoram vrata - to je
samo smeće.
Maja Klarić, 1. b

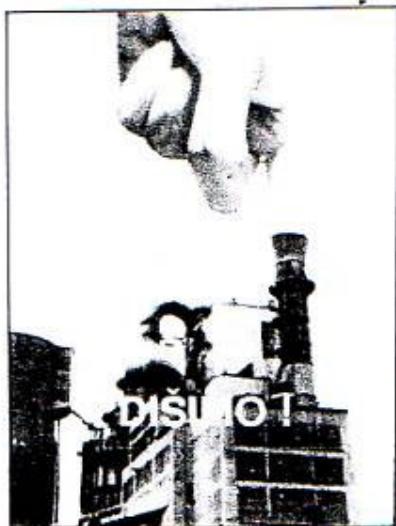
Nafta na moru,
rupe u ozonu -
korak unatrag.
Maja Klarić, 1. b

Oblak
Obavio je njeno tijelo; na nešto
se priprema:
kakva bijela mečava!
Tonči Polić, 2. r. foto

Oči
Velike, oble,
blistaju od ljepote -
oči majke prirode.
Ante Bilobrk, 2. r. foto

Dan planeta Zemlje 22. IV.

*Uz Dan planeta Zemlje
učenici prvih
razreda su na inicijativu
prof. Marice Butine
uredili školski pano
te na njega postavili
nekoliko
zanimljivih haikua...*

Jelena Cvjetičanin,
3. r. fotografije: Lakše se
diše!

Ljudi, zvijeri, biljke ...
Trebamo!.
Tina Šerić, 1. b

Ljudi nisu ništa
krivi: Zemlja se sama
od sebe raspada
Ante Čepić, 1. a

Živahno dijete
leptire hvata -
ličinke stablo žderu.
Ivo Vrdoljak, 1. a

Žrtva: Zemlja;
osuđenik: ja;
presuda: kriv sam.
Nina Podrug, 1. a

Koliko velik
svemir, a samo
jedna Zemlja ...
Ana Marin, 1. a

ispovjedaonica

*Ivana Čulić, 4. r. kiparstva
zapisala je ispjedjivo razgovor
s jednom osobom u školi
(nastavnik / nastavnica).
Nadamo se da ćete pogoditi o
kome se radi, a prvi će biti
nagrađeni.*

Kako biste sebe ukratko
opisali (fizički i psihički)?
Kratko i jasno.
Koju tekućinu najviše
konzumirate i koliko (litara)
dnevno?
Kavu i vodu u neograničenim
količinama.
Čuli smo iz povjerljivih izvora
da ste se nekad ozbiljnije

bavili glazbom. Kojom vrstom
glazbe?
Uglavnom je to bilo neozbiljno.
Možemo li znati kako ide izrada i
prodaja nakita?
Raspitaj se u Dioklecijanovim
podrumima.
Nas stalno opominju u vezi s našim
provodima, a i se svojima (iz
studentskih dana) stalno hvalite.
Jeste li koji put smrtno zgrijeli?
Tko se hvali, sam se kvari.
Što za vas staklo (kao materijal)
simbolizira?
Beskonačnost.
Što biste sebi predložili za pokoru?
Rad u banci.
Živite li vi da biste umjetnički
djelovali, ili umjetnički djelujete
da biste živjeli?
Živim da živim.

Čovjek je velik ako ima srce kao dijete

ŠTO JE HVMS, KOJI SU CILJEVI I METODE RADA?

odgovore nam daje Ivana Bašić, 3. r. slikarstva

HVMS - Hrvatsko vijeće mladih Splita je utemeljeno u ožujku 1993. godine na prijedlog Inicijativnog odbora "Pomozimo mladima Splita!" na čelu kojega je bila prof. Darka Kusić. HVMS je zamišljeno kao udruga svih organizacija mladih, jer svaki mlađi čovjek posredno pripada nekoj organizaciji. To je mlađež svih političkih stranaka, srednjih škola, studenata (studentskog parlamenta), HVIDRE-e, dobrotvornih, kulturnih, športskih i drugih organizacija, te počasni predstavnici Hrvatske vojske i policije.

HVMS je nepolitična i nadstranačka organizacija. Sve članice tvore savez na temelju svoje potpune samostalnosti i međusobna uvažavanja da bi se mogli lakše oduprijeti suvremenim negativnostima koje kradu duše mlađih ljudi ili potiču mlađe na osmišljavanje njihovog života.

Neki ciljevi HVMS-a:

- Unapređenje međusobnoga razumijevanja, suradnje i solidarnosti mlađeži grada Splita i Hrvatske
- Zajednički rad svih organizacija mlađeži, te promicanje društvenoga i demokratskog ponašanja, razvoj političke kulture, izobrazbe, prema mjerilima razvijenoga svijeta, promicanje zdravoga načina življena i razvitka kulturnih sklonosti mlađih ljudi
- Zastupa interese i prava mlađeži i udruženih članica u javnosti.

Do sada smo radili na kulturnom, športskom, ekološkom i glazbenom području npr. izložba literarnih i likovnih radova pod nazivom "Sačuvajmo osmijeh! Ovom pothvatu odazvali su se brojni srednjoškolci; njihovi radovi su odraz njihova razmišljanja i njihovih pogleda na poteškoće u tom trenutku.

Zatim je bio (besplatan) koncert grupe "Putokaz" u Domu mlađeži.

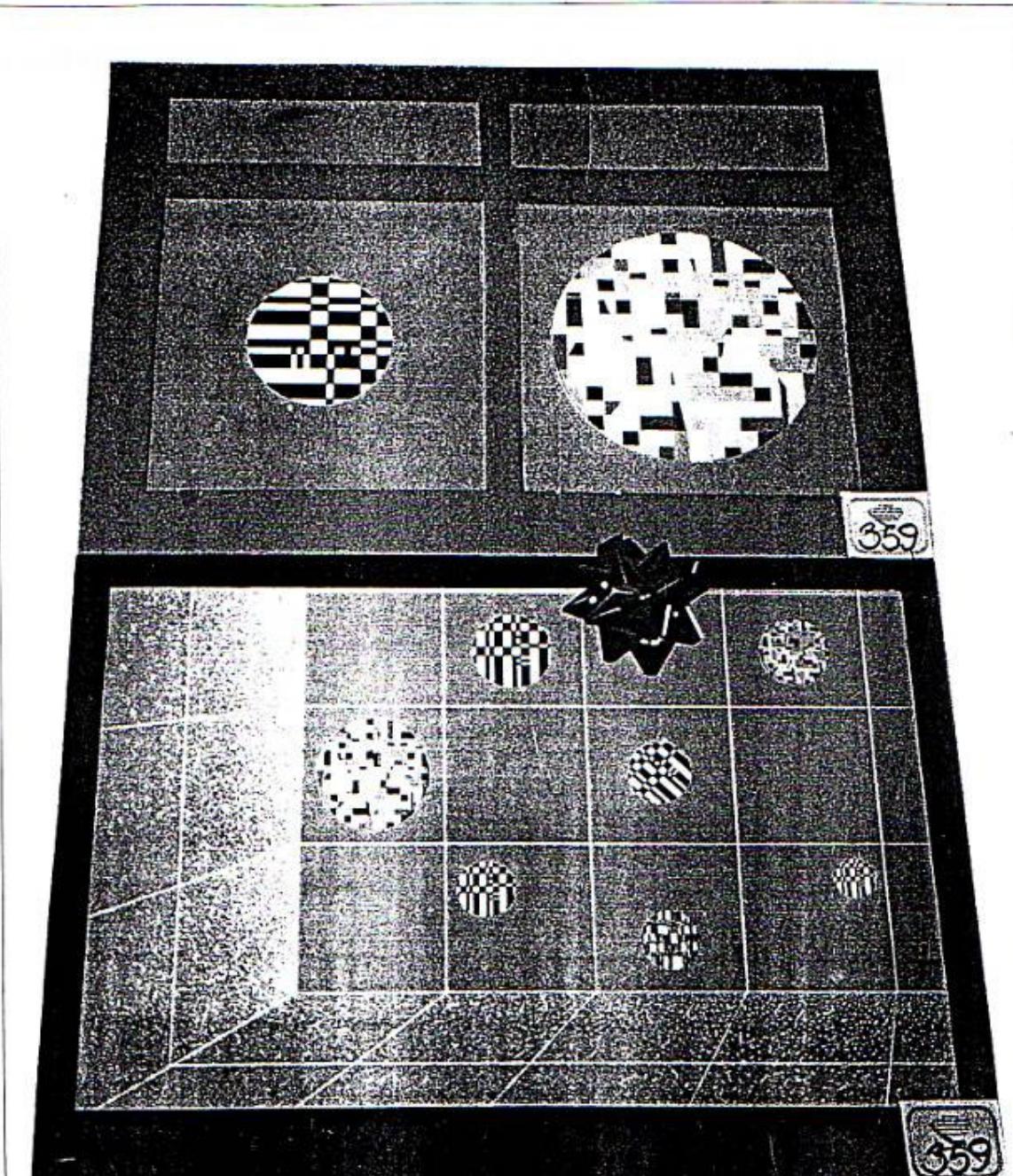
Na mlađe i njihove novčane i druge poteškoće rijetko tko misli. Zato smo organizirali jedan recital pjesama učenika u povodu Dana zaljubljenih i priredbi "Kuda ideš, Ivana?" Priredba govori o drogi među srednjoškolcima, gdje se učenica Ivana, gradonačelnikova kći, zaražava drogom i od nje umire. Tek tada gradonačelnik želi pomoći mlađima u susbijanju te poštasti, ali tada je već kasno. Početkom ljeta 1995. godine smo s drugim organizacijama mlađeži iz Hrvatske i svijeta sudjelovali na Svjetskom saboru nacionalne mlađeži Hrvatske. Takvih susreta trebalo bi biti više jer se tu mlađi upoznaju, potiču jedni druge, a i sami se osjećaju potrebnim društvu, zadovoljni što imaju dar života, da mogu nešto stvarati za sebe i druge.

HVMS je i u Ligi za borbu protiv narkomanije gdje s grupom stručnjaka radi na tom problemu. Preko Lige povezani smo i s ovisnicima. Naš temeljni cilj je preventivna zaštita mlađih od droge. Mlađima, koji su popustili pred nekim porocima, uz pomoć stručnjaka nastojat ćemo, koliko možemo, pomoći u prilagođavanju svakodnevnom životu. Njima treba razumijevanje i ljubav svakoga čovjeka i društva uopće.

HVMS danas ima predstavnike većine organizacija mlađih grada Splita. Ne želimo politizirati naš rad. Naraštajno smo jedna stranka i želimo zajednički riješiti naše probleme - probleme mlađih našega Grada.

Mnogi često zaboravljaju moralno - etičke vrijednosti, a rijetki su oni koji ih stavljaju u središte svoga zanimanja. Ako mi mlađi shvatimo da moral, ljubav i istina moraju biti na prvom mjestu u našem djelovanju, potom nacionalno, a poslije ostalo, čeka nas svijetla budućnost.

A starijima bismo poručili da se sjete rečenice: "Čovjek je velik ako ima srce kao dijete".

Rafaela Dražić (3. r. grafike): dizajn keramičkih pločica (nagradeni rad)

Proslavili smo Shakespeareov rođendan

Koji su se stihovi iz "Hamleta"
W.Shakespearea (23.IV.1564 -
23.IV.1616) svidjeli učenicima i kako ih
oni tumače? Radove odabrala prof.
Marica Butina.

"Jer priznajem da nas naša lakoumnost posluži katkad, kada nam izblijede planovi duboki; - učimo se tome da postoji neko božanstvo što vlada ishodima naših namjera ma kako da smo zamislili njih."

Ovi stihovi ukratko opisuju svačiji život. Život čijim tijekom ne upravljamo mi nego samo sudbina koja vlada "ishodima naših namjera" i odvodi nas svojim putem. Čovjekom ne vlada ništa tako nisko kao što je čovjek, već nešto više, nešto božansko, i to zato što on nije toliko pametan da uvidi da mu u životu nedostaje smisao.

Toni Šljaka, 2. r. industrije

"I renutak zla
svu plemenitost bića često snizuje
na svoju razinu."

Nisu više ni san, ni čovjek, ni Bog ono što su nekad bili; san je nužan svakom biću, vjere odavno nema, a čovjek se ne bi mogao nazvati čovjekom. Budućnost treba svjetla. Ali dok je čovjeka, i tamo gdje je svjetlo potpuno, stvorit će se mjesto u kojemu će kraljevati tama.

Što je suština čovjekova življenja? Čovjek pristaje na laž, pristaje da mu stave masku i da zajedno s ostalim maškarama odigra svoju igru držeći se uloge koja mu je dana. Njegova maska postaje okov koji ga guši, steže. Ona živi sama i protiv njegove volje. Pokuša li čovjek skinuti masku i reći tko je zaista, ostale maškare proglašavaju lažnim jedino pravo lice ne zato što ga ne prepoznavaju, već zato što se boje

jedinog hrabrog među sobom. Odriču mu pamet i pravo na istinu, sputaju mu ruke i misli i uništite ga čuvajući iluziju od razaranja.

Hamlet je mogao svoju gorčinu zatomiti duboko u sebi, ali on je čovjek koji čezne za istinom ma koliko ona bila surova i bolna i bez obzira na cijenu koju mora platiti svjestan činjenice da je tako malo zla potrebno da uništi svu dobrotu ovoga svijeta.

Sandra Šustić, 2. r. slikarstva

"Kakvo je remek-djelo čovjek! Kako plemenit umom! Tako neizmjeran u sposobnosti! U liku tako skladan i u kretnji divan! Kako je sličan andelu u djelovanju! U shvaćanju na Boga nalič! Ljepota svijeta! Životinjama uzor!"

Čovjek je kao zanos. Kao lik stvaran i lijep, u kretnjama odlučan i nezaustavljiv. Jedna je njegova strana andelima ravноправna. U čovjeku je i nemir i sloboda duha. On je kao priroda i sve više sliči Bogu. Ovo je zapravo Hamletova, Shakespeareova himna čovjeku. U ovome je citatu malo istine, a puno maštve. Čovjek umom može biti plemenit, ali je to u rijetkim slučajevima. Većinom vlada lukavost i prijezir, zloča i nemir. Nakon progona iz raja, u čovjeku je zauvijek ostao komad skrivenoga grijeha. Kad bi bar svi mislili i govorili kao Hamlet, sve bi bilo drugačije. Ne bismo dolazili u sukob sa silama mraka i zabluda, već bismo živjeli skladno u "ljepoti svijeta".

On je sanjar. Sanja o boljem svijetu, vjeruje u čovjeka.

Mia Mustapić, 2. r. slikarstva

"Crvenat vam je pravi car u pogledu hranc. Mi tvorimo sva druga stvorena da bismo uzgojili sebe, a sebe tvorimo za crve."

Ma kako živjeli, bogato ili siromašno, ostati ćemo samo crvima za gozbu; zato Hamlet kaže da je crv pravi car jer on zadnji nama vlada. Poslije smrti više nije važno što smo bili, jer bili

mi debeli vladari ili mršavi prosjaci, završit ćemo jednako: samo kao dva različita obroka poslužena crvima.

Sonja Gašperov, 2. r. slikarstva

„... budi pošten prema sebi; tada mora slijediti, kao noć sto slijedi dan, da nikomu ne možeš biti lažan ...“

Voli ono što voliš, radi ono što radiš, osjećaj ono što osjećaš, živi onako kako živiš. Budi ono što jesi. Jer ako se pretvaraš da je tvoj život nešto drugo, tada ćeš upasti u lažni život koji se ne može živjeti, koji nije život, i sve će se okrenuti protiv tebe. Ako u tebi nema lažnih želja, tada te ništa ne može odvuci od sreće jer si zadovoljan onim što jesi. Možda će ponekad i tuga prekriti sunce, no upornošću ćeš postići sve, dostići ćeš ono što tražiš i sigurno nikome nećeš biti lažan. Zašto stavljati masku na lice?! No žalosna je činjenica da je svaki naš dan maskenbal što ga izvodimo da bismo se uklopili, a zapravo bivamo izbačeni - iz svoga pravoga života.

Mila Šaškor, 2. r. industrije

Ivana Čulić, 4. r. kiparstva u školskoj radionici

Ja sam protiv

Maša Ivanić, 2. r. industrije

Cijeloga svoga života nečemu se protivimo, vodimo svoje bitke koje često sliče onima Don Quijoteovima: zalijećemo se na vjetrenače, vjetrenjače života, društva, i ne misleći na posljedice, završavamo na tlu, zgaženih krila.

JA SAM PROTIV - često izgovaramo, koristimo u mnogim prilikama, kontekstima, uvijek se vrti u našoj glavi. JA SAM PROTIV - mnogo čega, počevši od budenja prije deset ujutro do nasilja prema životinjama, dakle od globalnih stvari koje važe za cijeli svijet do individualnih, onih koje su vezane za mene osobno.

Naše su bitke odraz nas samih, naše svijesti koja i sama više JA SAM PROTIV - ubijanja nje same satima provedenim ispred televizije ili kompjutera, zatupljuvanja neslušljivom glazbom s nesuvistem i absurdnim tekstovima. I cijelo naše tijelo više JA SAM PROTIV -

- bombardiranja jetre i mozga alkoholom i drogama, pluća nikotinom, žila i srca mastima.

Ja baš ne pomažem svojoj svijesti i tijelu, ne čujem njihov PROTIV i bombardiranim ih svim tim. A u isto vrijeme vičem: JA SAM PROTIV - svakog autoriteta nasilno nametnutog, svake misli koju su silom pokušali utisnuti u moj mozak, svakog zaključka i djela koje se protivi mojim uvjerenjima (*imam ih, imam*) i, naravno, protiv ustajanja prije deset sati.

Sve te bitke, sve te vjetrenjače gomilaju se. Pokušavam jahati protiv vjetra, bunim se i protivim, ali nemam svoga Sancha Pansu da me odgovara od prevelikih, glomaznih vjetrenjača (autoriteta nesalomljivih od strane moje malenkosti) i upravlja na bližu stvarnost, nema Sancha da me digne kad me vjetrenjače razbiju. Ostajem sama, sva pokisla, izranjenih idealu koje nisam uspjela potvrditi - pa se i sama okrenem protiv njih, pridružujem se gomili koja više: JA SAM PROTIV!

Neka, porazi se dogadaju, a vjetrenjače i dalje postoje te i dalje ima toliko puno stvari protiv kojih se bunim i protiv kojih sam - PROTIV.

Impresije

**Goran Maračić, 4. r.
fotografije**

Stigla je jesen pomilovavši krepalu pticu u blatu. U njezinom oku ocrtavalo se crno, zloslutne nebo. Htijući skratiti put, čizme su prešle preko glave zdrobivši lubanju. Pada kiša i zemlju čini žrkocrvenom od krvi. Stigla je jesen.

**Darjan Pervan, 4. r.
fotografije**

Gledam grad: njime danas vlada samo jedna boja - siva. Tako je jaka da je jednostavno progutala crvenilo krovova. Zelenilo gubi klorofil, a zidovi se stapaju s pozadinom. Sjene su rijetke i slabe, a ptica uopće nema. Tamni oblaci guše sunce ne dozvoljavajući mu da nas podsjeti na ljepotu grada. Cijeli prizor kao da je skinut s jednog Vidovićeva pejzaža.

Toni Leleković, 1. a

Dva sata ujutro. Sjedim na prozoru. Razmišljam o stvarima. Mjesec, posljednje svjetlo,

Lat. impressio = utisak, dojam. U širem smislu označava sve neposredno doživljeno za razliku od onoga što je zapamćeno i interpretirano. E, pa pogledajmo kako neki doživljavaju svijet oko sebe:

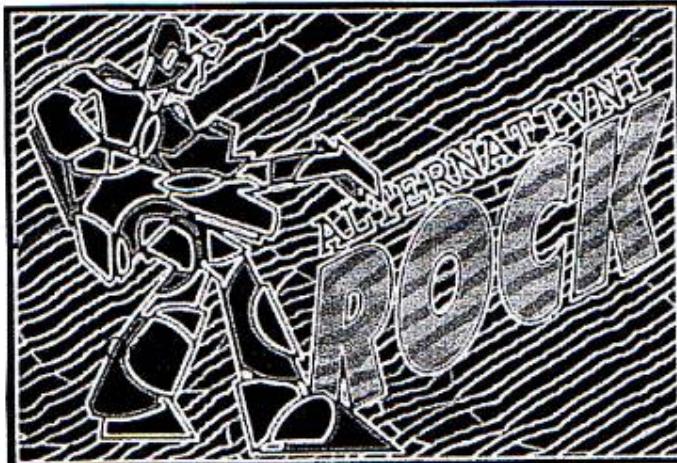
blokova dalje. Ulica poprima izgled slikarske palete na koju se prolila čaša vode: oker nečistog potoka miješa se sa sivom asfaltru, smeđa iz blata sa zelenom s travnjaka... Jasne obrise raznobojanih automobila zamčuju sivi, okomito padajući potezi kiše.

Maja Bašić, 4. r. grafike

Iz plavetnila svojih bespuća, na pomolu zamišljene krajnosti prostranstva izvire njegova posljednja veličanstvenost, sjedinjenje boja, sjaj sutonske vatre. Plamti u naručju obzora topila neznatne trajnosti. Nebo slavi snagu svoje spontanosti, ljepotu svoga umijeća, početak nove jednoličnosti. I skoro će noć. Gase se zadnja vatrena svjetla, boje se gube tonući u tihu bezdan. I more, kao vječiti svjedok, nečujni podsjetnik ugasle ljepote. Noć. Tama prekriva potonule iskre. Nebo tuguje.

**Marijan Petričević, 4. r.
grafike**

Kišni potok miješa sve dijelove moje ulice: donosi zemlju iz jednoga dijela u drugi; što god u njega upadne, završi nekoliko

Marijan Petričević, 4. r. grafike: Skica za plakat

SUPER ODLIKAŠI

Učenici koji su oslobođeni polaganja završnog ispita zbog odličnog uspjeha tijekom srednjoškolskog obrazovanja:

Odjel grafike: Julijana Turković, Maja Bašić i Marijan Petričević

Odjel kiparstva: Sara Lovrić

Odjel industrijskog dizajnera: Ana Car, Petra Markusović i Jasmina Delić

Odjel slikarstva: Milka Stipičić, Alen Križanović i Patricija Pulig

Ante Terze (2. r. industrije) : ...živi vječno

Art web vodič

svjetski muzeji na internetu

Alternativni muzeji

www.alternativemuseum.org

Newyorški The Alternative Museum (skraćeno TAM) koji se smjestio na Broadwayu već iz samog imena daje se naslutiti da nudi nešto drugačije, novo. Zapravo, jedan od najosnovnijih napisanih pravila TAM-a je unapređenje razumijevanja umjetnosti, te "stavljanja umjetnosti u jedan interaktivni odnos sa što širim slojevima društva". Ovdje se daje naglasak na djelatnost umjetnika koji djeluje samozatajno i koji još nije priznat.

Galerija Uffizi

www.television.it/uffizi

Galerija Uffizi osnovana je u Firenci 1581. od strane obitelji Medici. Jedna je od najstarijih mujejskih zgrada na svijetu. Ovdje su čuvaju djela stvorena u razdoblju od XIV. do XVIII. st. uključujući veliku zbirku slika toskanske renesanse. Međutim, poslovični Talijani nisu besplatno dopustili potpun dojam slike.

Metropolitan muzej

www.metmuseum.org

Na ovoj se adresi nalaze stranice jednog od najvećih muzeja na svijetu. On u sebi skriva povijest civilizacije, kulture i umjetnosti u rasponu od preko 5.000 godina. Slogan muzeja je: "Ako niste vidjeli Met..., niste vidjeli ni New York". Čega tu sve nema! Osim toga, možete se učlaniti u neki od njegovih klubova, možete pratiti kalendar zbivanja itd.

Palazzo Grassi

www.palazzograssi.it

Palaču je 1772. dovršio arhitekt Giorgio Massari. Nedavno je palača restaurirana i pročelje joj je okrenuto spram Kanala Grande. Ovdje su postavljene, u posljednje vrijeme, najveće svjetske izložbe: Futurizam & futurizam, Renesansa od Brunelleschia do Michelangela, Andy Warhol, Modigliani, Feničani, Kelti...

Vatikanski muzeji

www.christusrex.org/www1/vaticano/o:musei.htm

Osnivanje ovoga muzeja vezuje se za 1503. godinu kada je papa Julije II. postavio statuu Apola u unutrašnje dvorište Dvorca Belvedere. Julije je ovu statuu pronašao u vrtu crkve Sv. Petra u okovima. Ovaj web obiluje kvalitetnim reprodukcijama u visokoj rezoluciji, sadrži sve odjele muzeja te Sikstinsku kapelu i knjižnicu.

Muzej Andyja Warhola

www.warhol.org/warhol

Muzej se nalazi u Pittsburghu, Pennsylvania, USA. Tu je stalna postava radova ovog umjetnika, a organiziraju se i povremene izložbe drugih umjetnika. Zgrada ima sedam katova koji su simbolično podijeljeni na faze Warholova stvaralaštva poput: Nasljede, Srebri "Factory", Uspjeh, Slava, Sreća... Brojne druge zanimljivosti iz Warholova života naći ćete na adresi: <http://imv.aau.dk/~jfogde>

Znak naše škole

ŠKOLA LIKOVNIH UMJETNOSTI
BULVAR VRAĆOČA B
S P L I T

Mnogi se pitaju što znači i kada je izrađen znak naše škole, tj. onaj famozni krug trokut i kvadrat. Isto pitanje četiri godine sebi je postavljala i sadašnja maturantica (iz grafičkog odjela) Blanka Medak. Donosimo samo dio onoga što je doznala.

Povijest znaka - Znak je nastao prije šest godina kada se škola doseljavala u sadašnju zgradu. Idejni autor znaka je bivši profesor Gorki Žuvela.

Idejno rješenje - Znak je sastavljen od osnovnih geometrijskih likova: kruga, trokuta i kvadrata (odnosno kocke). Time nas autor upozorava da su ti temeljni likovi svugdje oko nas, da nas okružuju. Ovaj znak graniči s apstrakcijom, fascinira svojom jednostavnosću i lako je pamtljiv.

Logotip - je vezan znakom na način da su geometrijski likovi uvršteni u slovo "O" u riječi "likovnih". Riječi "škola" i "umjetnost" su umanjene na polovicu veličine riječi "likovnih".

Obrazloženje znaka - Oblik kruga, kombiniran s četverokutom, stvara privid kretanja, promjene reda ili razine. Krug simbolizira Nebo.

Trokut je istostraničan i simbol je božanskog reda, sklada. Trokut predstavlja Zemlju.

Kvadrat je simbol Zemlje i u opreci je s Nebom...

Četverokut simbolizira zaustavljanje ili odabrani trenutak. Sadrži u sebi pojam mirovanja, učvrćivanje u savršentvu. Kvadrat u krugu simbolizira cijelokupnost, Zemaljsku i Nebesku, savršenstvo i beskonačnost... Simbol je mudrosti i moralnog savršenstva...

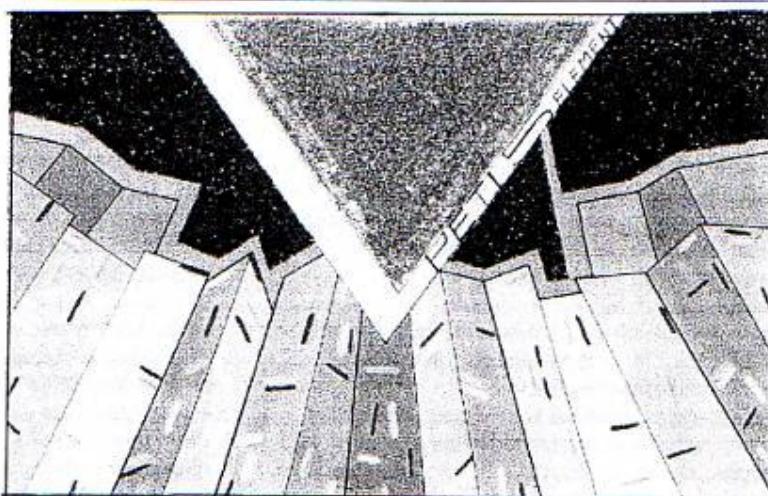
Uporaba znaka

a) tipografski znak se primjenjuje na dopisima i sličnim dokumentima, nalazi se na pročelju škole, primjenjuje se na memorandumu

b) likovno rješenje primjenjuje se kao pečat na dokumentima, na školskim knjigama u knjižnici...

Znak škole izveden je u crno - bijeloj verziji i u boji. Ako je u boji koriste se srebrno siva boja za trokut i krug, te karmin crvena za kvadrat, odnosno kocku. Crvena boja djeluje snažno, uzbudjuće, nasrтljivo, razdražujuće... Simbolizira strast, slobodu i borbu.

Vedrana Blagaić,
4. r.
slikarstva:
Skica za
rad na
završnom
ispitu

Split 3,4,5...

BILI SMO U
KAZALIŠTU. A VI?

Gradsko kazalište mladih - Dramski studio za mlađež

Voditelj projekta: Goran Golovko

Glumci: 18 srednjoškolaca - među njima i naša Daša Vrdoljak, 3. r. kiparstva

Ivana Cukrov, 1.b

Samo kao blijedi, neiskusni promatrač sjedim u predzadnjem redu malog polupraznog prostora gdje se moj naraštaj nekim anonimnim pokretima i tihim rečenicama kreativnim putem buni protiv društva.

Po drvenom podu čuju se deseci stopala. Nastaje dvojba u mojoj glavi jer ne znam hoću li gorko zaplakati, prasnuti u smijeh ili pak ravnodušno zapljeskati. Ipak ne odlučujem ja već većina, a to je uvijek tako. Čuje se pljesak.

Prvo što zapažam u ovom trenutku labilnosti vojnička je odora glumaca ispod koje izviruje pastelna majica. Što je sad ovo? Nisam se ni zapitala, a odgovor mi odzvanja: da, ja sam na obuci, dresuri. Uvidam one žareće boje na pojedincima koje ih čine ljudima. Monolog nekakvog otupjelog političara, koji čak ne može sam izgovarati svoje riječi, i kreštavi glasovi pobjesnjelih profesora sjedinjuju buduće glasače u pobuni. Ali ako želimo pravdu, zašto stoljećima oponašamo roditelje, a prošlost se uzastopno ponavlja?

Za naša neznanja nije za kriviti monotona predavanja nekog "priglupog" profesora i nezainteresiranost roditelja za našu slobodu, već cijelo prokletstvo, lanac svih mogućih varki i izdaja. Gledajući s ove strane: Krećem u školu protiv svoje volje, srednja škola - ma, ona u koju me prime, a ako je završim, fakultet - koji je najisplativiji. I tako upisujemo ono što ne volimo, ali ćemo barem poslije imati kruha. Nakon šesnaest godina neplaćenog rada dobije posao. S visokom stručnom spremom, s tolikim kapacitetom znanja, sada radi neprimjereni posao za bijedu od novca. Frustriran, zgoden, pun prijezira, podučava naraštaje. No, mi se učenici bunimo, pokušavamo pojesti jabuku znanja, boljtku. Ja sam naraštaj revolucije! Ali ništa se ne mijenja. Zatvara se krug samouništenja, ogorčenosti.

I dalje slušam dosadnu konverzaciju političara o vlastitoj budućnosti, dernjavu roditelja što vodi u ništavilo, škole, profesori, rad, rad, rad... Kao

trunčicu nade. Čujem glasove kroz bubnjeve mladih: "Još sam tu, nemate me cijelog!" Nema dresure.

Ne spadam u krvoloke jer grizem jabuku istine, znanja. Promjena! Nema zastora, običnog klišea što se spušta, već samo ponosan naklon ustrašene mlađe nacije.

Nina Podrug, 1. a

Mrak i taktično udaranje bubnjeva pojačava atmosferu. "Bum!" i skupina mladića i djevojaka, jednako odjevenih, odlučila je izraziti svoje mišljenje na malo neuobičajen način - ovom predstavom. Vrlo su duhovito prikazali život i probleme s kojima se susreću suvremenii tinejdžeri. Naravno, i ovoga su puta glavni negativci bili odrasli, naročito profesori. Predočeni su problemi hrvatskog školstva i splitskog zoološkog vrta. Nažalost, nisu nam dali nikakve ideje ili solucije o njihovom rješavanju.

Dosta dobra gluma i oponašanje profesora izazvali su bujice smijeha u publici i potvrdili ono što smo svi već znali: profesori su najsmješniji, tragični gubitnici na svijetu. Ali kako znaju biti okrutni u svojoj patnji! Ne suosjećaju i ne slušaju, oni su roboti lišeni osjećaja; a kako svi volimo kad kažu: "Mi smo tu radi vas, da vi nešto naučite." A možda su oni samo obični ljudi koji igrom slučaja imaju najgluplj i najdosadniji posao na svijetu?

Dok u školi profesori prave budale od sebe i maltretiraju nedužnu djecu, na ulici ih stariji napastuju, a u kući roditelji gnjave onim "spremi sobu", "ući" ... Čemu sve to kad bi ljudi mogli živjeti u savršenom svijetu i gluposti (blago onome tko rano poludi pa mu život u veselju prode)!!?

Usput netko zaboravi da je život bolest koja se prenosi seksom i zatrudni riskirajući prerano odrastanje, a sve to bude popraćeno "dirljivim" scenama iz "Marisol".

Predstava obiluje mnoštvom neobičnih scenskih rješenja, kao što je sinhronizacija u živo, obraćanje sugovorniku tako da jedan gleda prema Londonu, a drugi prema Tokiju, jednom slow-motion scenom i dijalogom u obliku strip-oblačića. Može se reći da

je predstava jedno veliko, ugodno iznenadenje.

Kroz cijelu predstavu vukla se i priča o nosorogu kao zatupljenom i zaslijepljenom odraslot. S time igra i završava: riječima da nisu ružni (i, stvarno, neki su bili ljepuškasti) te svećanim obećanjem da neće postati nosorozi. I dok su izlazili s pozornice, ako si se dobro zagledao, mogao si primijetiti malen, malen roščić koji im je počeo nicati na nosu.

"Gradovi" - savršeni prikaz nesavršenog

Mario Leko, 3. r. industrijskog dizajna

Vlaga u zraku, stiščem šake u džepovima, ulazim u kazalište i u masi ljudi tražim poznate. Vadim kartu, bacim mrzvoljni pogled na svoj prazni novčanik.

Upitam hostesu gdje je red B, na što ona vjerojatno po stoti put te večeri odgovori kako mjesta za večerašnju predstavu nisu numerirana. Mogu sjesti bilo gdje. Vrlo neformalno za ovakvo formalno kazalište.

Glumci su već na pozornici. Namještaju reflektore, premještaju nekakve čudne rekvizite. Gase se svjetla. Dok se navikavam na sjedalo, mislim: Ajde da vidimo te gradove...

Predstava je gotova. Pale se svjetla, glumci se po treći put vraćaju na pozornicu. Plješćem dok me ne zbole dlanovi.

Što sam video?

Ulice Amsterdama, Eiffelov toranj ili Bratislavu. Ne, video sam Francusku, Španjolcu, Slovaku... Video sam čovjeka i savršen prikaz nesavršenog.

Glumci su maksimalno koristili svoja tijela. Vidljivim su govorili o nevidljivom. Govorili su jezikom čovjeka – univerzalnim jezikom.

Iako je Španjolac pričao španjolski, Nizozemac nizozemski (postoji li uopće taj jezik?), prikazali su kroz svoj svijet čitav svijet. Parižanin nam nije prikazao Pariz s razglednice. Koristeći ruku i celofan, lica i ogledala, šperploču – plesom su igrali između vidljivog i nevidljivog.

Struja njihovih pokreta ulazila je u mene, čeprkala, tražila, pitala: Koji je ovo grad, gdje ti živiš? Vidiš li dalje od rubova svojih okvira? Tko je tu pored tebe? Osjećaš li njenu ruku, ili je to klizavi celofan? Imaš li leda za razbijanje, jer ovdje u Oslu ga ima previše?

Ta me struja tresla, premda nisan dotakao žice. No umjesto da me ubije, ona me oživljjava.

Koji je tvoj grad?

Čuo sam disanje. Neću reći Nizozemca. Vidio sam prostor. Neću reći Talijana.

Ograde, bježanja, privikavanja, greške, suze. Niti Španjolca, niti Norvežanina. Samo čovjeka. Pokreti razradeni do najsitnijih detalja, evljenje harmonike, širenje svjetla iz reflektora po cijelom kazalištu, a ne samo po pozornici. Glas. Udarci o pod. Celofan šuška. Svatko iz svoje zemlje, iz svog grada – čovjekova.

Carolija bez čarobnog štapića. "Grad si ti", poručuju mi glumci. Rušiš sebi zgrade i ponovo ih podižeš, širiš se, ograničavaš se ne ciglama, ne smogom i semaforima, već...ne znam. Ni glumci mi nisu dali odgovor. Samo su otišli tapkajući jedan drugog po ramenima, ggleći se i ljubeći – oni su gradani svijeta!

Mogao sam pljeskati do ponoći, ali kazalište se praznilo i gasila su se svjetla. I umjesto da glumce nagradim pljeskom, vratio sam se od kiše mokroj cesti i započeo potragu za svojim gradom.

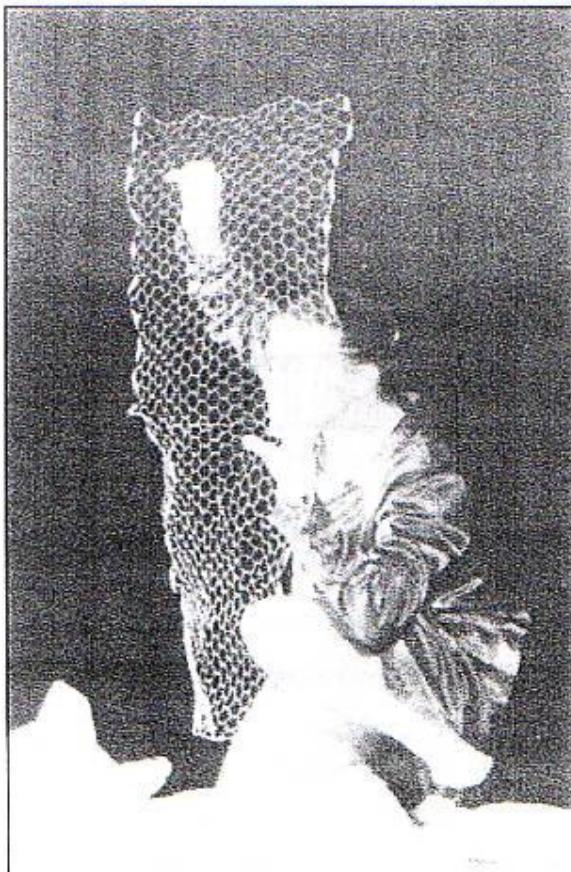

Foto: Veljko Martinović : Scena iz predstave

Dani hrvatskog jezika od 13. do 17. ožujka

prof. Marica Butina odabrala je povodom ove manifestacije nekoliko misli

o jeziku

Jezik je dokaz prošlosti, ponos sadašnjosti i putokaz budućnosti.

Marina Drašković, 1.a

I jedna hrvatska riječ mali je, ali vrijedan, dokaz da hrvatski jezik živi.

Ana Marin, 1.a

Jezik je kultura nastala iz potrebe.

Doris Mulanović, 1.a

Do jučer kod nas svakakav, a od danas samo naš.

Tina Šerić, 1.b

Jezik je jedna umjetnost - umjetnost sporazumijevanja.

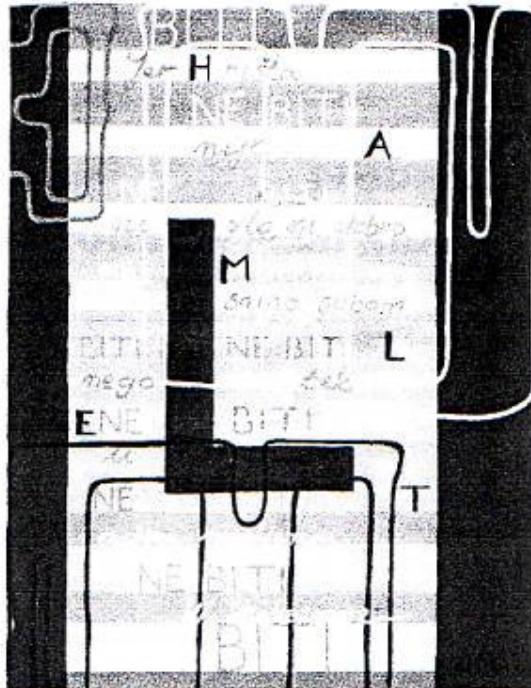
Igor Carli, 1.b

Njegovo začeće - naš početak; naš odlazak - njegov kraj.

Nina Rinčić, 1.b

Da nismo jezika, bili bi ka muve bez glave.

Ivana Ledenko, 1.b

Patricia Pulig, 4. r. slikarstva: Skica

izlog ART knjiga

- Ivanka Reberski, *Realizam dvadesetih godina*
- Duro Vendura, *Davorin Radić, Kontura*, Zagreb, 1997.
- *Umjetničko blago Hrvatske*
- *Najljepša djela svjetskih muzeja*
- Denis Vokić, *Lakiranje umjetničkih slika*, Kontura, Zagreb, 1996.
- Maria Cionini-Visani, *Julije Klović*
- Stanko Špoljarić, *Tihomir Lončar*, Kontura, Zagreb, 1994.

nove knjige u školskoj knjižnici

- *Muzej grada Splita* (katalog)
 - *Historijat konzervatorskih zahvata u Dioklecijanovoj palači od početka XIX. st. do sredine XX. st.*
 - *Robert Adam i Dioklecijanova palača u Splitu*
 - *Povratak Saloni*, Zavod za zaštitu spomenika kulture
 - *Stoljeće karikature u Splitu*
 - *Počeci kinematografije i filma u Dalmaciji*
 - *Andy Warhol* (monografija)
 - *Anatomija: škola crtanja*
 - *Miroslav Kraljević* (monografija)
- NAPOMENA:** Škola je od ove godine pretplaćena na još dva časopisa za kulturu i umjetnost: "15 dana" i "Cicero".

iz školskih zadaćnica

odabrale profesorice Marica Butina i
Ana Tadin

Život je more...

Marijana Lisica, 4. r. kiparstva

Sidro je spušteno, već počinje zarastati u tlo, brod miruje u luci. Bure ga ponekad uzdrmaju, ali on kao da je otporan na udarce. Prijeti mu potonuće, uništenje u olju - ali on još uvijek stoji. Taj brod još je mlad, sposoban za još mnoga putovanja i pustolovine kojih je nekad i bilo. Sada kao da se ne želi micati, riskirati sigurnu luku. Ulijenio se, kao da se boji otvorenoga mora.

Tako teče i moj život - kao da je stao. Nekada se sve mijenjalo, svakim se danom događalo nešto novo, zanimljivo. Uvijek u potrazi za nečim lijepim, sigurnim, trajnim, ali i za promjenama. Sve je bilo jedno veliko more, veliki svijet, nešto novo. Nije bilo jedne luke, već milijun luka. I tako tragajući naletim na nešto lijepo i sigurno, možda i trajno. Svidi mi se i tu spustim svoje sidro, zaboravljujući na sve drugo jer me to tada ispunjalo, a i još traje. Ali dolaze oluje, brod se ljudi, sidro popušta.

Zaželjela sam se promjena, novih dogadaja, malo propuha na brodu. Da sve ostane kako je, a i da dođe nešto novo; da brod sa svim stečenim krene na jedno veliko putovanje, osyeži kolotečinu. Koliko god željela da sve ostane kako je, nikad ne znam kada će doći nova oluja da poruši sve stečeno.

Zato treba upoznati što više novoga da se izbjegne mnoštvo neugodnih iznenadenja. Ali ma koliko se trudili sve očvrsnuti, biti u sve sigurni, uvijek postoji gubitak. Jer ništa ne može biti savršeno, sigurno zauvjek.

"Onaj tko jednom spozna duboko ljepotu, taj više nikad ne može biti posve nesretan, ali ni posve sretan"

F. Mažuranić

Sunčica Fradelić, 3. r. slikarstva

Pisat ću ti kako bih pisala pismo najboljem prijatelju, a u isto vrijeme obraćajući se sebi. Mislim da je to jedini mogući pristup pisanju uopće, pogotovo kada se radi o osjetljivoj temi vezanoj uz ono što u čovjeku neprekidno pulsira, tražeći od njega da se nadograduje, mijenja, uskladjujući se sam sa sobom. (Sva ta lica ustvari su jedno te isto.)

Kad - tad dosegnem u vrtoglavom ushićenju, gotovo dječjem, blagostanja koja u svojoj ljepoti čine život toliko lakin da me

izbezumljuje sva lakoća postojanja. Takva raspoloženja, zamalo euforična, nedostojna su ove zadaće, riječi uopće ili samog jezika kao njihove metafore. (Tada sam uvijek osjećala blagi nemir, jedan dragi čovjek mi je rekao da je to zbog prisustva svetog duha, ali dan - danas ne znam jesam li mu povjerovala). Ona su iznad razumnog poimanja i stvarna samo dok traju. Sjećanje na njih tek je obris koji se rijetko može usporediti po intenzitetu sa najbanalnijim trenutkom stvarnosti. (Ipak on je i tada stvaran).

Moja sujeta i slabost upravo su ta težnja da, kada se bol rasprostre po cijelom mi biću i nagriza ga, sporo žvačući, od besmrtnih prizora, do snoviđenja i iluzija, učinim veliku misao koja bi nadjačala sebe samu. Sve se tome prijeći, svaki put žar sve je jači, potpuniji, teže ga je opisati. Moje visine - moji su ponori, nadopunjaju se, dišu i žive isto, uvijek sam to ja.

Nisam li, prijatelju, pretjerala bacivši pred tebe svoju misao i hoćeš li je prezreti u njenoj težnji, (oskudnoj u odnosu na ovo što čovjek uistinu je) da bude i tvojom mišlju žećeći nas zblžiti ili bar prividno u našoj različitosti učiniti istima. Vjeruj mi, i ja sam isto tako umorna od traženja i lutanja i isto tako svjesna da lutanje tek počinje ...

"Onaj tko jednom spozna duboku ljepotu, taj više nikada ne može biti posve nesretan, ali ni posve sretan ..."

Nina Podrug, 1.a : Homer "Odiseja" (1. pjevanje)

Odnos Telemaha prema ocu Odiseju

Ako ste ikad gledali koji film o problemima djece rastavljenih ili preminulih roditelja, onda vam je sve jasno jer su situacija, razmišljanja i osjećaji slični - razlika je u tome što je ovo pisano koju tisuću godina ranije. Djeca uvijek pate za onim koga nema, osjećaju se napuštenima, nevoljenima, neželenima i, hvala Bogu, imaju na to pravo. Roditelj kojega nema uvijek je savršen, idol. Da gledate neki film novije produkcije, to bi ovako glasilo: "Moj je tata veliki biznismen, živi u New Yorku i jednoga će dana doći po mene u svom crvenom poršeu." A kod Homera to zvuči ovako: "Iščekujem dan kad će otac doći u sjajnom oklopu s kopljem u ruci i otjerati majčine prosce..." Ista stvar. Ljudi pate za onim što nemaju, a ne primjećuju vrijednost onoga što imaju: ono čega nema uvijek je bolje od onoga što nam je pri ruci; zabranjeno je voće najslade; što bi bilo kad bi bilo; da imam...

Telemah je često razmišljaо, s боли у srcu, о svom ocu. Zamišljaо je kako će jednom doći i uspostaviti red u kući, prognati prosce i dvorima svojim zavladati. Otac mu nedostaje i želi znati sve o njemu. Nesiguran je jer ne zna čiji je; majka mu kaže da je Odisejev, ali on oca nikad nije video. Ružno je kad nemaš korijene, nikog starije da te uči i usmjerava. On bi bio sretan da je bilo čiji sin, ni bogatstvo ni moć ne bi bili važni samo da ima oca koji bi bio uz njega, da se ne osjeća napuštenim. Najviše ga muči neizvjesnost, ne zna što mu se s ocem zabilo; niti je mrtav niti je živ, niti ga ima niti ga nema, a on ga svakoga dana željno iščekuje. Da je mrtav, mogao bi ga preboljeti, oplakati, a ovako živi u neizvjesnosti. Da je poginuo u Trojanskom ratu, tada bi Ahejci napravili grob za palog junaka pa bi njemu barem ostala očeva slava, a ovako mu je ostavio samo tugu, plač i nevolje s proscima.

Ivana Cukrov, 1.b : Slavko Kolar

"Breza"

Marko je čovjek stasit i ponosan, veoma upočatljiv, nezaobilazan u društvu. Kraj postelje obavijene smrću nalazi se stara, mrka mu majka Kata. Ta je žena izrabljivala Janicu, a sada je ispraća da je nema na duši. No svijeća se ne pali, nema oprosta.

Za života mlade, vitke Breze i nije bilo mnogo sreće jer Marko je bio njezina ljubav, a njega nikad nije bilo. Razumljivo, ni u samom trenutku smrti, dok su ga prestrašene Brezine usne dozivale, njegove ruke bile su zaokupljene, duša okovana, oči nezainteresirane - jer Marko je bio ponosit čovjek, uvijek uz sjekiru, uvijek uz vino, za smijeh. Izgubi tako Marko Janicu - mladu ljubav, ali ne trepne, nema vremena za tugovanje, pa brzo će svatovi. Tužno je što ga zabrinjava nesretno vrijeme koje je Janica "odabrala" za umrijeti. Jer, kao što znamo, on je cijenjen, pa kako bi izgledalo da "ožalošćen" uživa u blagodatima svatova i to pred svećenikom i gospodom. Svim je seljacima u duši do slave, gozba dugo traje; sprovod je tmuran, a iz poštovanja ne smije se previše popiti - pogotovo ne gospoda, nikako ne Marko!

Janica je skromna, ali isijava zrakama ljestve samo za Marka koji je u sebi užurbano pripremao njezinu smrt i sprovod tako da mu i tad ne smeta za novu svadbu. Svatovi nadmaše sve svatove, Marko se istakne svojom stasitošću. Što je pokušao ubiti vinom? Strah ga je i samog priznati koliko je zgriješio; ugine gospodski pogled. Bijes ga dovodi do ludila, bježi kući, na sigurno.

Putem u tami šume skromno se pojavljuje Breza, njegova bjeloputa breza, kao opomena. U njegovim mislima se pojavi sjeta, žaljenje. U tom trenutku nije bilo važno je li to samo obično drvo u kojem vidi Brezu zbog alkohola u sebi. Ona je stajala kao podsjetnik, opet u krivo vrijeme, na krivom mjestu.

Htjede je sasjeći, prošlost se ponavlja. No ovaj put ona je jača, zgrabi ga za ruku i prisloni uz tlo. Napokon pobjeda, spas.

Uvijek će ostati stasit Marko, njegov položaj među seljacima sačuvan, ali će boljeti sjećanje, vlastita mržnja će rasti, duša izjedati tijelo. Nestat će. Breza će stajati, visoka i vitka; Breza će rasti. Breza će biti.

Generacija 1999.

GRAFIČKI DIZAJNER

razrednik prof. Nikola Skokandić

MAJA BAŠIĆ
ANDREA BOTIĆ
PAULINA BRCAN
PETRA LETICA
MAJA LUKETA
BLANKA MEDAK
MARIJAN PETRIČEVIĆ
SUNČICA SARTORI
ANA SKOKANDIĆ
DANIела TONKOVIĆ
MILENKO TOPIĆ
JULIJANA TURKOVIĆ
LANA VITAS

KIPARSKI DIZAJNER

razrednica prof. Marica Butina

MIHOVIL BOŽINOVIC
IVANA ČULIĆ
IVANA DANIĆ
MARIJANA LISICA
SARA LOVRIĆ
MALIK PALČOK
ANA RADIĆ
NINO SMOJVER
ČEDNA STOJČIĆ
ANĐELKO TITLIĆ

Ana Radić (4. r. kiparstva) u borbi s kamenom

SLIKARSKI DIZAJNER

razrednik prof. Jadranko Runjić

JURICA BLAŽEVIĆ
GORANA BEŽOVAN
DIJANA ELEZ
ANA MARIJA JUKIĆ
ALEN KRIŽANOVIĆ
TOMISLAV MARKETIN
TEO MUSTAPIĆ
PATRICIJA PULIG
MILKA STIPIĆ
VEDRANA BLAGAĆ

INDUSTRIJSKI DIZAJNER

razrednica prof. Smiljana Bandov

GORANA BEĆIĆ
IVANA BRATINČEVIĆ
ANA CAR
JASMINA DELIĆ
SLAVEN GRAČANIN
ANKA KRSTULOVIĆ
MAJA LOZO
MARIJANA MARINIĆ
KRAGIĆ
PETRA MARKUSOVIĆ
NEVA MIHALJEVIĆ
IVANA NOSIĆ
DIANA OZRETIĆ

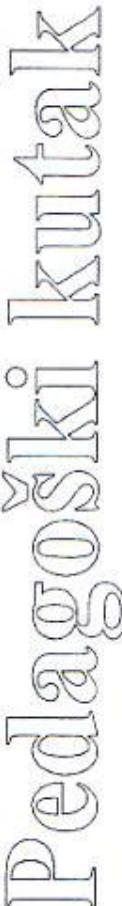
FOTOGRAFSKI DIZAJNER

razrednica prof. Željka Milošević Paro

IGOR ALTARAC
RAŠKO BAJRAKTAREVIĆ
RUŽICA JOVIČEVIĆ
PETRA KOŠTIĆ
VEDRANA LIJIĆ
KARLO LOLIĆ
GORAN MARAČIĆ
DARJAN PERVAN
TANJA PRANČEVIĆ

Paulina, Petra i Maja: Da se bilo vratiti...

ureduje pedagoginja Slavica Gudelj i poručuje: "Pročitaj, pribilježi, neka se nađe". Ono po čemu ćete pamtiti početak ovog ljeta je završni ispit - matura. Upoznat ćemo vas s dijelovima i rokovima završnog ispita - mature.

ZAVRŠNI ISPIT	NADNEVAK I VRIJEME ODRŽAVANJA
Predaja završnog rada	21. 05. 1999. od 8,00 - 10,00
Prijava završnog rada (prijave u tajništvu škole)	09.06. 1999. od 8,00 - 10,00
Obrana završnog rada	21. 06. 1999. od 8,00 - 12,00
Hrvatski jezik - pismena zadaća	23. 06. 1999. u 8,30 sati
Hrvatski jezik - usmeni ispit	25. i 26. 06. 1999. u 8,00 sati
Struka - usmeni ispit	28. i 29. 06. 1999. u 8,00 sati
Podjela svjedodžbi	01. 07. 1999. u 10,00 sati

Prvi korak do cilja je obrana završnog rada. Da biste krenuli dalje, uvjet je pozitivna ocjena iz završnog rada i elaborata. Ako ste, ne daj Bože, ocijenjeni negativno, ne može se naprijed, treba čekati jesenski rok. Za one koji su ocijenjeni pozitivno, slijedoći korak je polaganje hrvatskog jezika i književnosti (pismeno i usmeno) i na kraju usmeni ispit iz struke: povijest likovnih umjetnosti, tehnologije i stručnih

predmeta. Svaki dio se posebno ocjenjuje i polaze pred komisijom. Ocjenu završnog ispita donosi Ispitni odbor na prijedlog ispitne komisije. Ako ste uspješno preskočili "svaku stepenicu", smatrajte da ste maturirali. A sada što drugo, uhvatite se knjige, priprematate se, imate našu podršku. Oni koji su sve četiri godine prošli s odličnim, oslobođeni su ove "tlake". Čestitamo im!

Ako si donio-la odluku postati student, evo nekoliko informacija i adresa srodnih fakulteta.

1. Odluku s kojom ćeš biti zadovoljan donesi na vrijeme

2. Pripremite dokumente već danas

- fotokopija domovnice
- rodni list
- svjedodžbu o završnom ispitu (maturi)
- svjedodžbe svih razreda srednje škole
- prijavnicu za upis (posebna tiskanica)
- dokaz o uplati troškova razredbenog postupka (opća uplatnica).

3. Adrese fakulteta i akademija bliskih vašoj profesiji.

ZAGREB:

- a) Arhitektonski fakultet, Kačićeva 26; tel. 01 45-61-253

- arhitektura
- studij dizajna

b) Filozofski fakultet, Ivana Lučića 3, tel. 01/ 612-00-111

- povjesničar umjetnosti

- arheolog

- etnolog

c) Grafički fakultet, Getaldiceva 2, tel. 01 / 23-02-448

- grafička tehnologija

d) Tekstilno-tehnološki fakultet, Pierottijeva 6, tel. 01 / 48-36-058

- tekstilna tehnologija

- dizajn i projektiranje tekstila i odjeće

e) Akademija dramske umjetnosti, Trg

Maršala Tita, tel. 01/ 48-28-506

- gluma

- režija, smjer kazalište i radiofonija

- režija, smjer film i televizija

- snimanje

- montaža

- dramaturgija

f) Akademija likovnih umjetnosti, Ilica 85.
tel. 01/ 37- 77-300

- studij slikarstva
- studij kiparstva
- studij grafike
- studij likovne umjetnosti i kulture
- restauriranje umjetnina

SPLIT:

a) Umjetnička akademija, Poljana kneza Trpimira 1, tel. 36-42-28

- likovna umjetnost
- akad. kipar
- akad. slikar
- konzervator - restaurator

RIJEKA:

a) Filozofski fakultet, Omladinska 14, tel. 052 516322

- profesor likovne umjetnosti

Zadar:

a) Filozofski fakultet, Obala kralja Krešimira IV, tel. 023 /31-63-11

- dipl. povjesničar umjetnosti
- dipl. arheolog

SRETNO!!!

Osvrt na školovanje i prijedlozi mogućih promjena (uglavnom za odjel industrijskog dizajna)

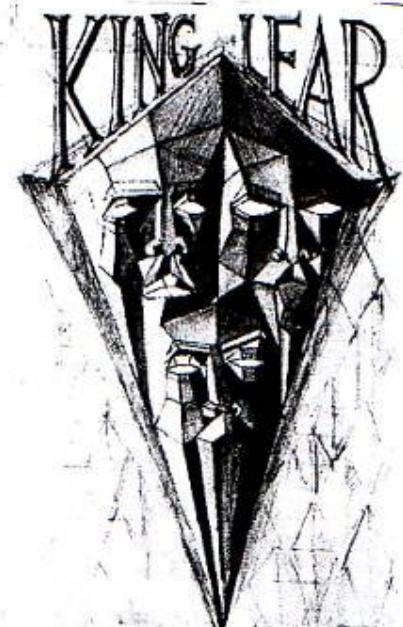
Na kraju ne znamo gdje nam je glava, zato učinimo korak naprijed

Jasmina Delić, 4. r. industrijskog dizajna

Školska godina 1999. teče, obveze prolaze, a generacije se mijenjaju. Mnogi tvrde da je dačko doba najljepše doba. No, sada, kada sam na kraju srednjoškolskog obrazovanja, lakše percipiram stvari i osjećam potrebu predložiti stanovite olakšice, odnosnu bolju organizaciju predmeta i sati.

Panika je normalan sindrom svakoga maturanta. Raditi ilići na fakultet? Pretpostavljam ipak da želimo studirati. U Italiji? Tamo su veće šanse upisa, ali zašto redovito prakticirati odlazak iz domovine?

Pretpostavljam da će mnogi biti prisiljeni upisati se na fakultete jer na akademiji rijetki uspijevaju. Kod upisa na brojne fakultete

Maja Bašić,
4. r. grafike:
Skica za
završni rad

neminovni su predmeti matematika, kemija, fizika... i znanje opće kulture.

U našoj školi dosta toga (zbog programa kakav već je) nedostaje. Kemija i tehnologija su u osnovi svih umjetnosti. A mi kemiju imamo samo jednu godinu. Zato predlažem da se kemija uvede u prve dvije godine, a tehnologija u druge dvije godine. Može i kao izborna. Matematiku imaju svi odjeli samo prve dvije godine, a tek odnedavno sve četiri godine matematiku slušaju samo u odjelu industrije.

Predlažem da projektiranje bude dvije godine, a ergonomija i nacrta geometrija da bude raspoređena na 2. i 3. godinu.

Neki od predmeta mogli bi se uvesti kao izborni. Lijepo je razvijati kreativnost, ali za postati kompletni umjetnik (intelektualac), trebaš biti potkovani i znanjem.

Predlažem da se neka blok - nastava (3 - 6 sati u bloku) smanji jer vrlo često odsetamo pred školu opravdavajući se da nemamo posla zbog nedostatka materijala (ili ideja!). Poprilična je tolerancija profesora, kao i naša lijenosnost.

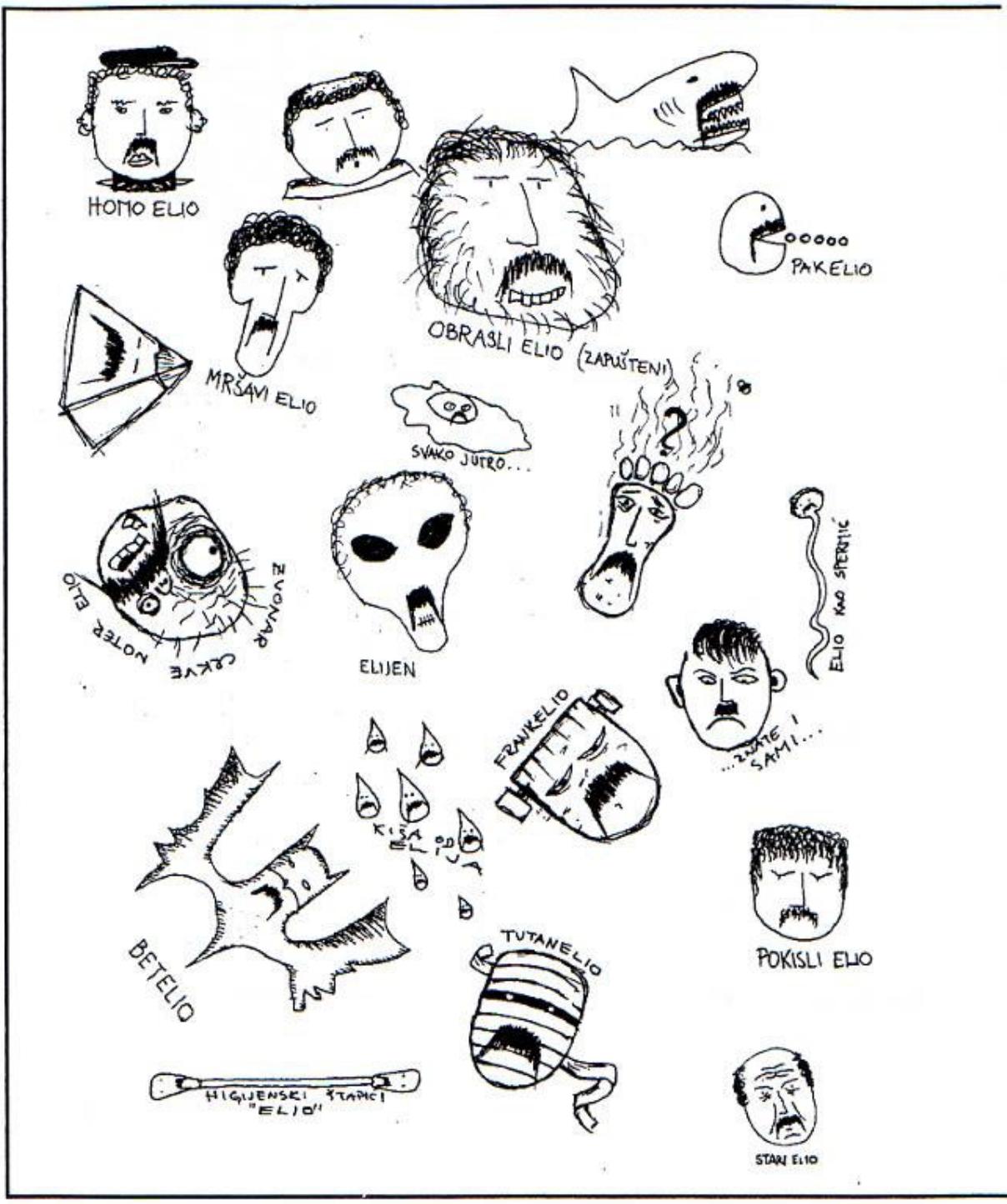
I na kraju školske godine - panika! Ne znamo gdje nam je glava.

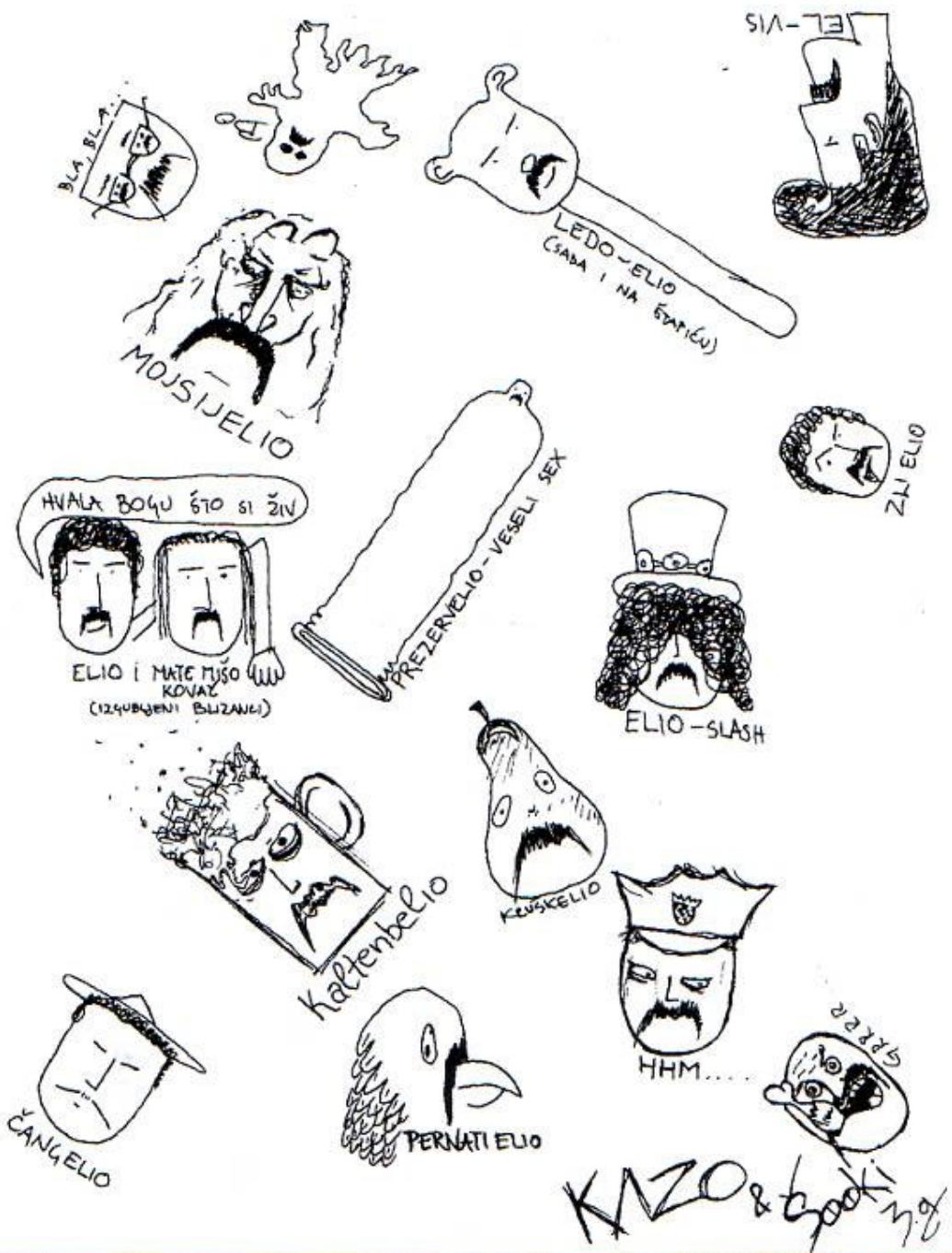
Ovim prijedlogom naravno ne želim "naturati" novim generacijama mučenje umjesto učenja.

Ali bilo bi dobro učiniti korak naprijed!

ART

ELIO SLIJEDI SVOJ

TESTIRAJTE SAMI SEBE: JESTE LI ZAVIDNI

Mislimo da će biti dovoljno svega 5 postavljenih pitanja i 15 ponuđenih odgovora da otkriješ jesи li zavidan/na. Pročitaj pitanja i zaokruži jedan od ponuđenih odgovora pa se zatim potraži u tablici.

1. Tvoj prijatelj je imao novaca i kupio je toplo ukusni sendvič u "Nade". Nemaš novaca, a gladan si. Ti ćeš:

- a) pitati "griz" (2 boda)
- b) gurnuti prijatelja tako da mu j sendvič ispadne (1 bod)
- c) drugi put štedjeti ili radije kupiti sendvič nego cigarete (3 boda)

2. U školi je "navalilo" s ispitivanjima, a tebi je neka "tlaka". Prijatelj je nešto učio, a napravio je i dobar "šalabahter". Ti si zaradio "asa". Reagirat ćeš tako:

- a) "špijati" profesoru da je tvoj prijatelj prepisivo (1 bod)
- b) proširiti vijest po razredu kako ima "prepisivača" (2 boda)
- c) šutjeti i potruditi se naučiti gradivo i napraviti dobar šalabahter (3 boda)

3. Tvoj prijatelj je kupio novi, moderni i veoma skupi komad odjeće. Ti ćeš komentirati ovako:

- a) "Puno para za komad prolazno moderne krpe." (2 boda)
- b) "Jest, skupo, i šeta je što mu loše stoji". (3 boda)
- c) "Kvaliteta mora pratiti i cijenu." (1 bod)

4. Tvoj dobar prijatelj počne hodati s djevojkom. Stalno su zajedno i sad se manje družite. Ti ćeš reagirati ovako:

- a) vjerovati da je ljubav prolazna i ti ćeš opet imati svog prijatelja (2 boda)
- b) nastojati svim silama razbiti tu vezu (1 bod)
- c) podržavati njihovu vezu (3 boda)

5. Tvoj prijatelj ima prirodnu zdravu i gustu kosu. Tvoja je slaba i masna. Ti ćeš komentirati:

- a) "Dobra kosa, slaba pamet" (1 bod)
- b) pitati ga savjet kako bi i tvoja bila bolja (3 boda)
- c) poslati ga kod svog frizera koji će ga u dogовору s tobom osišati na "nulericu" (2 boda)

OD 5 – 8 BODOVA

Ti si pun dobromjernosti, odan prijatelju. Vedro gledaš na druge, nisi zavidan i zadovoljan si onim što si. Držiš se pravila: Nije nesretan onaj koji ima malo, nego onaj koji želi više.

OD 9 – 11 BODOVA

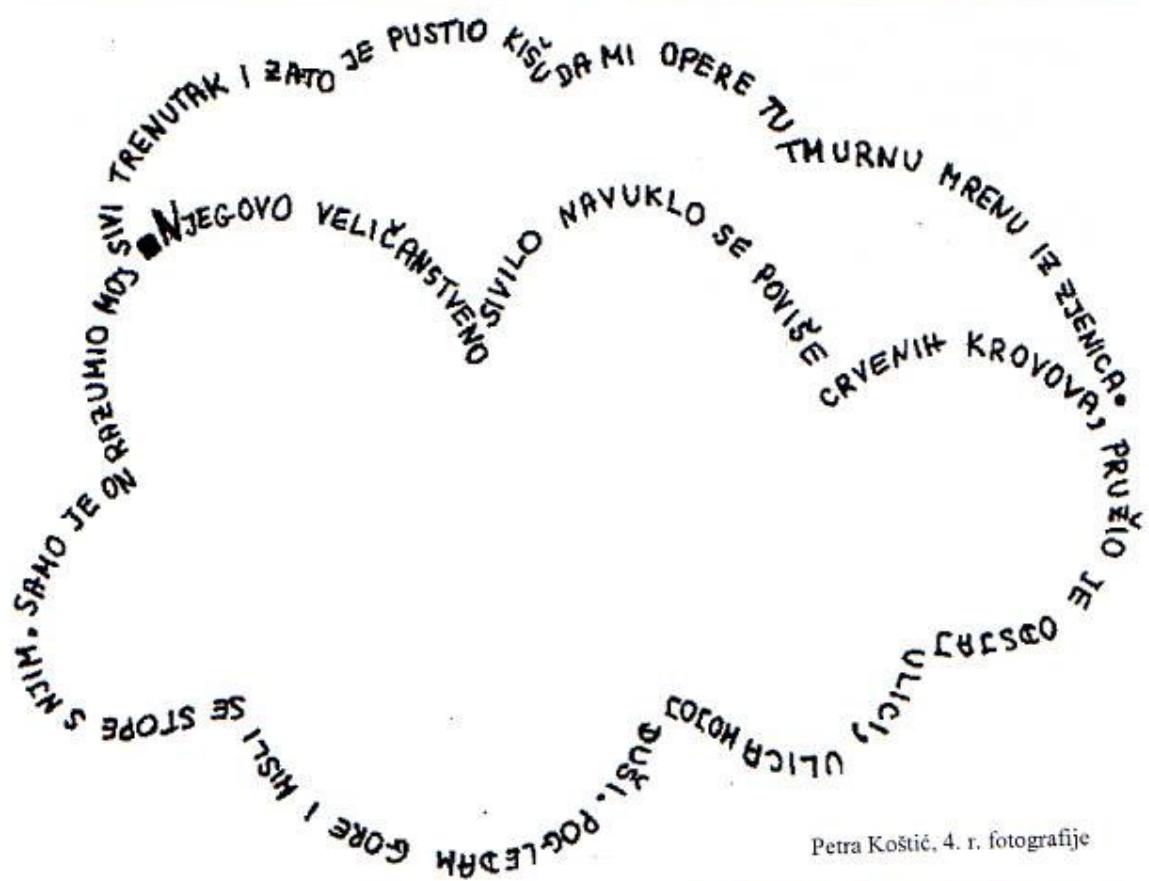
Zadovoljan si samim sobom, iako misliš da je sudbina ponekad nepoštena. Netko ima sve, a netko ništa. Netko nema ni pamet, ni dobar izgled, ali ima sreću. Ti imaš sve osim sreće, pa nije zgorega malo preusmjeriti sreću na sebe.

OD 12 – 15 BODOVA

Ti si "looser". U sreću ti je iskra zavisti i teško stvaraš dublje prijateljstvo. Nisi iskren i u svakog sumnjaš, sve negiraš, a često i otvoreno pokazuješ svoju ljubomoru.

SKANDINAVKA

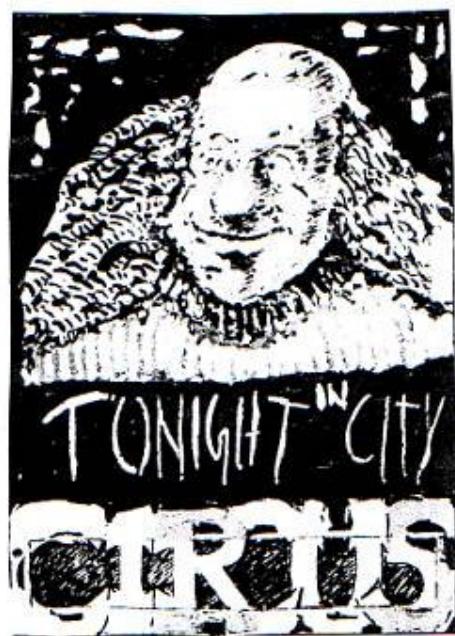
KRČAKA LIZ CESTU	ZNAKOMITI PRIMAR KIPAR (AKCIJ LAZ)	TANKI USTOR KOBRA	KURIBA KOJA KALU	PAPIR ODGOVOR PRIHOD	POIMNA KOLICA KATALOG	LIK DOKUŠKA KOJI MOU BRU	TRAJEDCI NA LUKA HVATA
ŠVJETSKI BANJOVO PRIVAT CARO							
BOLINA DOBO UN JEZAMI RADIMO							
TYAR E SOMON BORNSON ALOI							
JUNČE MSEO							
SPCI ŠPANJEL			JADRIAN MILANO COLIN CHUB LMUNA				PRVO RITMA RBA
BUDRINA ŽALINA USCE				IZDRAK MODEL			
ZENKO TELE				GIGANT SANTANA			"RADUJE" PRADO IJ LOUVRE
PJESEN RIMSKO							
MAŠ OPRETE PUTAC GOLAN							
BRANITE LAJKOVIC KOD GAE							
METTA							
PREPO JELIS TURER TRAD RUA			MAŠ KIPAR STOR KALU				

Petra Koštić, 4. r. fotografije

Jelijana Turković, 4. r. grafike: Plakat

Lana Vitas, 4. r. grafike: Plakat

MLADE POETE
predstavljamo nekoliko mladih pjesnika: Marija
Leku (*Duh u zrnu*, *Nitko ne smije znati*), Dašu
Vrdoljak (*Prazna*, *Kesten*), Ivanu Bašić (*Jedno*)
i Marijanu Marinić Kragić (*Misionar*)

ART

Prazna

Duh u zrnu

Hoću li sakupiti
djeliće ove zbrkane slike
u podrumu
prašnjavom i mračnom
s ovom svijećom?
Nastojim.

Kroz pustinje i pjesak
moje noge
ostavljale su svoj trag
oviseći o vjetru
skrivenom u oblacima.
Samo tren prije oluje
našao sam svoj zaklon
drevan i star.

I sad u ovom podrumu
prašnjavom i mračnom,
s ovom svijećom nastojim
vratiti u život - život.

Šetam kroz hodnike
ove zaboravljene palače
gdje su zaspali, ali se nisu
probudili.
Nastojim ih probuditi,
no nisam čudotvorac:
samo sam jedini koji je
još živ.

Misionar

tražiš li još onakvog Boga
u kojeg si nekad vjerovao
u skrivenim dubinama
svoje duše

nudiš li još visine ljudima
prolazeći dnom zemaljskog pakla

što je twoja nagrada:
lažno poštovanje?
razočaranje?

smak svijeta nije odgoden

Nitko ne smije znati

Stao sam
i zatekao u sebi neprijatelja.

Zatvorio sam ta vrata pri izlasku
i krenuo niz onu istu ulicu
s istim usnulim mislima.
Zatekao sam se
s tudim rukama, tudim kretnjama
na uglu sa žmirkajućom svjetiljkom
sjedeći na cesti,
držeći komade razbijenog ogledala.

Zatvorio sam ta vrata pri izlasku
i krenuo niz istu ulicu
gledajući se na izlozima:
jesam li ja zaista ja!?

Možda sam se samo sklonio od kiše,
možda me dotukla voda u cipelama.

Ali krenuo sam, opet, niz ulicu,
zatvorio ta vrata pri izlasku
jer
ne želim živjeti gdje slabosti
stanuju,

Jedno

U ruci čutim tvog dlana nemir
Moja ga smiri
Ruka

Osmjehom ti odgovorim
Na pitanje
Oka

Život
Svoj pokušah objesiti za nebo
Zagrljajem se vezah za tebe

Jedno smo

Ispili su me
vampiri
razbudeni
iz dubokog sna.

Ispili su me
mornari
pijani
u bućnom baru.

Grlić moj
prilagodavao se
svakojakim usnama ...

Sada
ispijena do dna
počivam u rukama gubitnika.

Kesten

Ja sam tebi kesten mladi
ne vidiš kako mi je rasti
oštru formu tek gradim -
poslije ču među ljudi pasti.

Ti me možda nećeš vidjeti
ili ćeš me ulicom kotrljati,
a možda ču ti se svidjeti,
toplom rukama jesenju kišu rastrljati.

Tada ćeš me milovati, glatku ...
Ali sad tek gledam krošnje kestena
kroz mutnu paru na staklu.

Poslije ču iz kore pasti -
u tvojoj šaci prestat će vrijeme,
prestat ču rasti.

Andrea Botić, 4. r. grafike

humoreska

Ivan Milas, 1.b

S plaže

Prijatelj i ja igrali smo se na plaži loptom. Odjednom nam je pogled skrenuo u lijevo gdje se jedna lijepa djevojka svlačila u kostim.

"Napalili" smo se toliko da sam je ja pogodio loptom u glavu i zatim rekao: "Alo, lavice, moš nan dodat balun." Poslijе sjednemo uz nju na zid. Prijatelj me počne gurkati da "načnem temu". A ja ču: "Alo, lavice, ti si mi poznata. Jesi li manekenka?" Ona na to: "Zar sam ti ja lijepa?" Mi uzdahnemo: "O, da lipa, sigurno se zoveš Pamela? ...ne... Onda si Ivana? ...ne ... Marija? ...ne ... A šta si onda?" "Ja sam Nina."

"Ludnica, brale, ja sam Ivan, a on je Marko."

Kad smo se rukovali, počeli smo se "nabacivati" i pokušavali ostaviti dobar dojam, ali vidjelo se iz aviona da nismo klaviri, ovaj, kavalir. Pola sata smo je ispitivali o adresi i telefonu, koga ima u obitelji, što radi i slično - ne bi da smo policajci. Napokon nas se riješila, otišla je kući, a nije se ni okupala.

Nama su ruke bile cijele ispisane telefonima i adresama jer nam je svaki put davala krive podatke. Tek kad je otišla, shvatili smo da nam je sve izlagala.

Moja Dalmacija

Davor Mratinčić, 1.a

S - ČA

Ka dite bija san materina maza i najvoljija san da me nosidu i pivaju mi dalmatinske pisme.

Kad san malo ponaresa, dida i baba poveli su me vaporon na Vis. Na vaporu su me svi pitali: "A cigov si ti, moli? Jesi li moli Visonin ili Broconin?" A ja nisan zna reć ča san. Mater i čaća govoru da san Spličanin, jedan dida govorи da san pravi Klišanin, drugi da san Višanin, a prababa je uvik govorila da san pravi Bračanin i da mi je pisnik Vladimir Nazor niki rod.

Tako san stiga na Vis. Dida je odma obuka staru robu, vaseja karijolu i krenija u pojekopat. Ja san iša za njin sa maškliničen na ramenu. Jopet su puten sví didu govorili kako san pravi Višanin i da san isti pradid Anton ča je puste godine radija u Čile i ča se tamo puno obogati.

Umra je bidan u tudini jerbo su ga, kad se razbolija, opjačkali "prijateji" i nika ženska ča se sa njom spetja. A ovod ga je čekala moja bidna prababa Margarita i moj dida Ante ča ga je čaća ostavi sa deset godin. Otiša je tridesete i ni se nikad više vratи. Pisa je da će doći, sla dolore, pati je za svojon Dalmacijon, ma je ni više nikad vidjia. Sad mu i kosti ležu u tudini di je otišla da zaradi šolde i kupi kuću svomen sinu. Biće mu i greb zaresa u travu i nima nikoga da mu donese cviće.

Tako mi je priša dida dok smo maškliniman "šuškali" po vrtlu. A ja san mislja i mislja, šuška i šuška. Bija san mali, ali još se sičan kako mi je bilo žaj pradide iako je bija vražji. Žaj mi je bilo ča se ni bar pod starost vratи u svoju Dalmaciju za kojon je tako patija.

Već san onda zna da san sritan ča živin u Dalmaciji jer mogu guštat na suncu, a u podne, kad svit uvatí fjaka, leć u ladovinu i slušat čvrčke. Mogu otić na žalo i točat noge u plitko di je more teplo ka lušija, oli se bacit moru u krilo pa neka me juja ka mater kad san bija mali.

KONAČNO NOVI ODJEL!

U školi se od iduće školske godine otvara novi odjel "dizajn odjeće". U njega će se, kao i u ostale postojeće odjele, moći upisati učenici naše škole koji su završili prvi razred. Upisna kvota u prvi razred i ove godine ostaje ista, ali se broj u odjelima smanjuje jer se "prvaši" sada odlučuju za 6. umjesto dosadašnjih 5 odjela.

**SHAKESPEAREOV
RODENDAN I DAN PLANETA
ZEMLJE**

Tradicionalno prof. Jasenka Splivalo organizira proslavu rodendana ovog velikog maga riječi. Da su proslave sve originalnije, govori nam i ovogodišnji mali happening: Julija na (školskom) balkonu i Romeo pod njim. Slušali smo dio njihovog razgovora iz tragedije, a sve u kontekstu Dana planeta Zemlje i godišnjice postavljanja Buvinovih vratnica. ▼

**IZLET NA IZVOR VRLIKE I
RUDE**

Sredinom travnja splitski srednjoškolci posjetili su izvore rijeka Vrlike i Rude. Prof. Nikola Skokandić i dvije naše maturantice (Ana Marija Jukić i Dijana Ozretić) nisu vjerovali onoj poslovici "Po jutru se dan poznaje" već "Poslije kiše dolazi sunce". Zato su, kažu, proveli vrlo ugodan izlet u očuvanoj prirodi.

**vijesti iz
i oko škole**
 koje smo saznali
 iz provjerenih izvora
LIDRANO '99

Ovogodišnji LIDRANO održan je u Zadru i Biogradu. Sudjelovali su naši učenici u tri izraza: scenski, novinarski i filmski (video). Za uspješan nastup zaslužni su učenici: Maja Bašić, Iva Sindik, Julijana Turković, Daniela Tonković, Ljubo Mateljan, Kristina Divić, Mario Leko, Ana Kadić, Antonija Žilić i Raško Bajraktarević. Oni su u školu donijeli Diplome Ministarstva prosvjete za najbolji scenski nastup (između 17 škola iz čitave Hrvatske) i za TV emisiju (između 9 iz cijele Hrvatske), Pohvalnicu za intervju (Danielle Tonković u školskom ARTLISTU), zatim Pohvalnicu za ARTISTE (školsku dramsku družinu), a 3 Zahvalnice Ministarstva za uspješan rad s mladima dobila je prof. Vanja Škrobica. Kako je bilo između nastupa, okruglih stolova i službenih prijama? O tome ste već vjerojatno čuli od samih LIDRANOVACA. ▼

Zadovoljstvo pobjednika

**ŠKOLSKO VIJEĆE MLADIH
POKRENULO BOJANJE
"ŽUTE UČIONICE"**

Članovi školskog Vijeća mlađih pokrenuli su uredenje školskih učionica. Oni su nastavili započetu akciju skupine "Nama je stalo" obojili u žuto "žutu učionicu". Zanima nas u kakvim će bojama osvanuti učionica koja nam se zove "Venecija" ili ona koju zovemo "autobus".

**PROMJENE U ŠKOLSKOJ
KNJIŽNICI-GALERIJI**

Školska galerija proširila je svoj fond novim radovima likovnjaka. Pod nadzorom prof. Jasenke Splivalo slike poznatih splitskih i drugih hrvatskih umjetnika postavljene su na zidnu "mrežu" što je osvježilo i sam izgled školske knjižnice - galerije.

**IZLOŽBA RADOVA IV. FOTA
U GRADITELJSKOJ ŠKOLI**

Učenici IV. razreda fotografije su, pod mentorstvom prof. Svjetlane Paligorić Miše, organizirali izložbu svojih radova u čitaonici Graditeljske škole u Splitu. Tema njihovih plakata bila je "Borba protiv AIDS-a", a bili su izloženi radovi učenika: Tanje Prančević, Ružice Jovičević, Gorana Maračića, Karla Lolića, Igora Altarca, Darjana Pervana, Vedrane Lijić, Petre Koštić i Raška Bajraktarevića.

NAMA JE STALO! A VAMA?
U školi je osnovana skupina učenika oko znakovitog programa "Nama je stalo". Voditeljica je prof. Jasenka Splivalo koja je zajedno s učenicima skrenula pozornost javnosti na događanja oko Dioklecijanovog akvedukta, zatim su u plavo obojili "plavi razred", obilježili Shakespeareov rodendan i godinu postavljanja Buvinovih vratnica.

BAŠTINSKA URA

Vijeće Europe pokrenulo je program Kultura, kreativnost i mladi. Unutar tog programa, projekt prof. Jasenke Splivalo (i Tonča Cukrova iz Muzejsko - dokumentacijskog centra u Zagrebu) odabran je uz još 8 projekata iz Europe. To je natjecateljska igra u poznavanju baštine, a igra se zove Baštinska ura. Naša škola je prijavljena za sudjelovanje.

"UVIJEK ZELENO, UVIJEK PLAVO"

U Slovačkoj je organiziran međunarodni natječaj pod nazivom "Uvijek zeleno, uvijek plavo". U natječaju su se uključili i naši učenici Alen Križanović i Gorana Bežovan, oboje maturanti iz odjela slikarstva.

NAŠA ŠKOLA NA IZLOŽBI U MODENI

Treći put naša škola sudjeluje na međunarodnoj izložbi na kojoj su predstavljeni učenički radovi (keramičke pločice). I ove godine nastavili smo tradiciju te osvojili nagradu. Bolje rečeno, za školu je nagradu osvojila Rafaela Dražić (3. r. grafike) i njena profesorica Dubravka Bodulić. Prema izjavi prof. Jasenke Splivalo (jedne od organizatora izložbe), na izložbi je bilo preko 1500 izložaka, a među njima i radovi naših učenika.

POBJEDNICI ŠKOLE U STRELJAŠTVU

Najbolji strijelci u ovoj godini bili Ante Blažević, Toni Šljaka i Nino Smojver.

Od cura najbolje su bile Maja Bašić, Julijana Turković i Martina Ivančić.

IZLOŽBA U ČAST DANA DRŽAVNOSTI

U čast Dana državnost u školi će profesori Diana Rošin - Kučić, Vanja Rogošić - Ojdanić, Dubravka Bodulić i Mateo Perasović prirediti izložbu radova učenika prvih razreda.

NAGRAĐENI U RIMU

Učenici i njihovi mentori koji su pobijedili na županijskom natjecanju "Papi s ljubavlju" (organiziranom povodom dolaska Ivana Pavla II. u Split i Solin), nagrađeni su višednevnim izletom u Rim. Od naših učenika u Rim su oputovali Gorana Bežovan (4. r. slikarstva) koja je nagradena za likovni rad i Nina Podrug (1.a) koja je nagradena za literarni rad. S njima su bili profesori Vanja Škrobica i Nikola Skokandić. Nažalost, ostali nagrađeni (Marin Baučić i učenici 2. kiparstva) kao ni njihovi mentorи nisu oputovali.

vijesti iz i oko škole

koje smo saznali
iz provjerenih izvora

NAŠE MLADE MANEKENKE

Splitsko udrženje mlađih modnih dizajnera (MODIS) predstavilo je svoj rad (u ožujku) u Lori. Njihove kreacije nosile su naše učenice manekenke: Ida Marić i Ana Rebić.

SEMINAR O NASILJU

U Trogiru je sredinom travnja održan višednevni seminar čija je tema bila nasilje u školi i obitelji. Predavači su bili poznati hrvatski pedagozi, psiholozi, sociolozi i teolozi. Seminar je "odslušala" i naša pedagoginja Slavica Gudelj.

SEMINAR - ALI O INTERNETU!

Zavod za školstvo organizirao je za prosvjetne djelatnike u ožujku trodnevni seminar o internetu. Seminaru su prisustvovali prof. Vanja Škrobica, pedagoginja Slavica Gudelj i Milena Tešija, administratorica u školi.

PROŠIRENJE U DRUGI DIO ŠKOLSKE ZGRADE

Konačno smo u potpunosti ispunili i drugi kat istočnog dijela školske zgrade. Ovdje su odjeli dobili dodatne prostorije, prof. Gordan Puljek više neće isčekivati učenike po Marjanu za hladnih dana, a dobili smo i prostor za školsku arhivu.

ART

S otvaranja izložbe u Zagrebu

TRADICIONALNA IZLOŽBA "TRI UMJETNIČKE ŠKOLE"

Tradicionalna izložba učeničkih radova iz triju hrvatskih umjetničkih škola (Pula, Zagreb, Split) održana je ove godine u Zagrebu.

Prvi put su dodjeljivana priznanja najuspješnjima. Priznanja iz naše škole osvojili su: Patricija Pulig (4. r. slikarstvo), Robert Jozic (prošlogodišnji maturant iz kiparstva), Darjan Pervan (4. r. fotografije), Lana Vitas (4. r. grafike) i Ivana Bratinčević (4. r. industrijskog dizajna).

UTEMELJENO ŠKOLSKO VIJEĆE MLADIH

U školi je osnovano školsko Vijeće mlađih, kao sastavni dio Hrvatskog vijeća mlađih Splita. Glavni koordinatori između školskog i gradskog vijeća su učenici Ivana Bašić (3. r. slikarstva) i Vladan Bergamo (3. r. grafike).

IZLOŽBA UČENIČKIH RADOVA IZ 2. KIPARSTVA

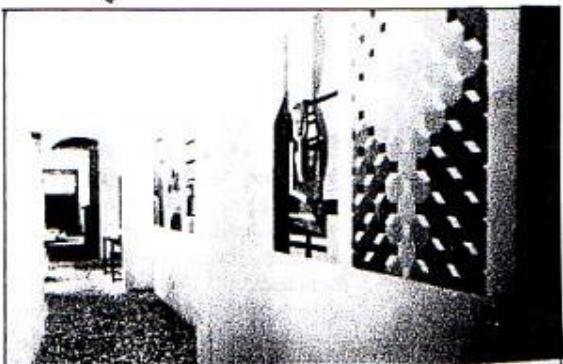
Pod mentorstvom prof. Julijane Perišić Voloder imali smo prigodu vidjeti tijekom svibnja u školi zanimljivu izložbu učenika iz 2. r. kiparstva (Gorana Balića, Tamare Bjelokosić, Pauline Burić, Milivoja Čoze, Ivane Kuvačić, Borisa Letice, Jure Mužinića i Darija Vukorepe).

KAKO NASTAJE ŠKOLSKI LIST

Predavanje na navedenu temu održala je prof. Vanja Škrobica na sastanku srednjoškolskih knjižničara. Sastanci srednjoškolskih knjižničara održavaju se jednom mjesечно u Graditeljskoj školi.

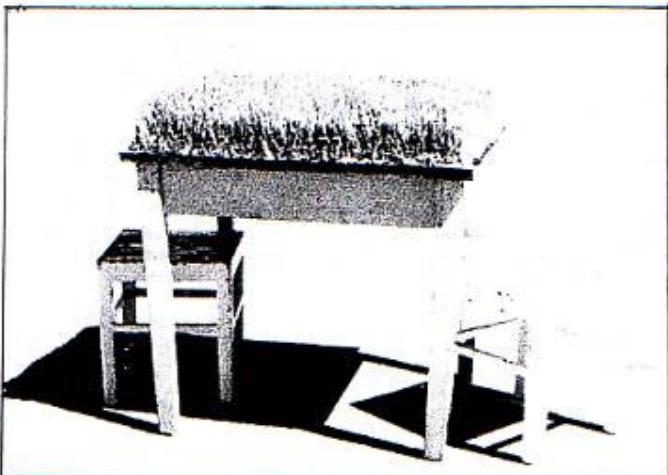
OPET SURADNJA S "ČISTOĆOM"

Prof. Marko Amižić i učenici trećeg razreda slikarstva obojili su sedam kontejnera (za smeće), a sve povodom uređenja grada u čast sv. Dujma, patrona grada Splita.

NEKI DRUČIJI MATURANTI

Ove školske godine maturanti izlaze iz "okvira" uobičajenih radova na završnom ispitu. Najprije nas je iznenadila Ana Marija Jukić (4. r. slikarstva) koja je u školi imala maturalni rad ambijentalnu instalaciju, Milka Stipić (4. r. slikarstva) prirediteće performance u Vestibulu, Jasmina Delić (4. r. industrijskog dizajnera) i Jurica Blažević (4. r. slikarstva) intervenirat će na pročelju, odnosno na ulazu u školu.

PRIGODNA PRODAJA ZA USKRSNE BLAGDANE

Prigodom uskrsnih blagdana učenici prvih razreda organizirali su u Dioklecijanovim podrumima prodaju stalaka za jaja. Stalke su izradivali u glini, a profesorica - mentorica bila je Diana Rošin - Kučić.

LJUBAVNA PRIČA ILI TRAČ?

Španjolski nadrealistički slikar Salvador Dalí i pjesnik García Lorca mogli su biti protagonisti jedne od najvećih priča ovoga stoljeća. Tako barem piše irski autor Ian Gibson u svojoj knjizi "Lorca-Dalí". On kaže da je Dalí potajno bio homoseksualac i da je njegov odnos sa ženom bio prijevara.

NAJBOLJI U ATLETICI ZA ŠK. GOD. 1998./99.

Među djevojkama najbolje su Vanja Trebotić (1910 bodova), Nina Perić (1790 bodova) i Sunčica Sartori (1710 bodova). Među momcima najbolji su Slaven Gračanin (2900 bodova), Ive Kokić (2505 bodova) i Ante Blažević (2430 bodova). Čestitke Anti Blaževiću na osvojenom prvenstvu Hrvatske u full-contactu. Čestitamo i Vanji Trebotić na ulasku u Prvu ligu (odbojka).

DOMINIJADA U ZADRU

Na ovogodišnjoj domijadi sudjelovale su i naše učenice: Maša Ivanić, Ida Marić i Patricija Pulig. Patricija je osvojila prvo mjesto u likovnom radu. Čestitamo!

UMJETNICI MAŠKARALI PROLAZNIKE

Naši mladi umjetnici "maškarali" su prolaznike na ovogodišnjem splitskom karnevalu. Sve je lijepo zabilježila splitska lokalna TV, a među organiziranim skupinama karnevala od naših je bio najuspješniji IV. r. fotografije s prof. Željkom Milošević Paro.

ODUŠEVILI STIHOVI MARIA LEKE

U prosincu Hrvatsko vijeće mlađih organiziralo je u kavani "Luxor" večer poezije na kojoj su se predstavljali splitski mlađi pjesnici. Prosudbena komisija odabrala je pjesmu "Dom" našeg Maria Leke (3. r. industrijskog dizajna) za najbolju pjesmu. Isti dan je u studiju "Radio Dalmacije" bila emisija o toj večeri.

WARHOLLOVA IZLOŽBA U AUSTRALIJI

Krajem prošle godine organizirana je audio vizualna izložba oca pop-art-a Andyja Warhol-a u sidnejskoj muzeju Modernne umjetnosti. Među eksponatima nalaze se i legendarnе grafike Marylin Monroe.

UMJETNICI I ZANATLJIVE

Američki glumac Anthony Quinn se već dvadesetak godina bavi kiparstvom. Međutim, javio se nepoznati rimski kamenoklesar koji je izjavio da je zapravo on autor svih pet stotina skulptura koja svojata Quinn.

Doduše on priznaje da je radio po Quinnowim idejnim skicama.

U svakom slučaju, Quinnowi radovi krase kuće bogatih i slavnih (bivšeg predsjednika USA Ronald-a Reagana i glumca).

SAVJETOVALIŠTE ZA MLADE

Služba za školsku medicinu otvorila je savjetovalište za mlade. Slobodno se najavite na tel. 360-392 kod dr. Karin koja radi za učenike naše škole četvrtkom od 10-12 i od 18-20 sati.

FITNESS

SVE POČINJE OD PREHRANE

Nacrtala: Sunčica Sartori

